

पुस्तक ३५
आंक ६ टो.
पा०.

आ०म सं. ४२
वीर सं. २४६४
३. १-४-०

गोचरेन आरभा नं० सला
भावनग्र

॥ विषय-परिचय ॥

१.	प्रभु स्तवन	(छोटम अ. निवेदी)	१२८
२.	धरणेंद्र नागरज अने नमिविनाम (मुनिश्री न्यायनिज्यज्ञ)	१३०	
३.	सरयग् ज्ञाननी कुंची	१३४	
४.	पुष्पमाणा-हितोपदेश	... (स. क. वि.)	१३८	
५.	सज्जन हुर्जननां लक्षणा (राजपाण मगनवाल ठोरा)	१४०	
६.	प्रासताविक तत्त्वबोध	... (स. क. वि.)	१४२	
७.	लक्ष्मीतुं भाष्टात्म्य अने दानतुं सरदप (आत्मवक्षभ)	१४३	
८.	ज्ञाननी परम-योगींगतुं उद्घाटन	१४५	
९.	श्री विजयनंहसूरि ज्याति नमिते सभावत	१४५	
१०.	श्री पाठ्यमां ज्ञानमंहिनी स्थापना	१४८	
११.	आ. श्री विजयवल्लभसूरिज्ञका विष्णार समाचार	१४९	

श्री अभरत्यद्वसुस्तित—

श्री तीर्थंकर चरित्र (भाषांतर)

आ थंथ नेमां चोवीश तीर्थंकर लगवानना धण्डा संक्षिप्तमां चरित्रा आपवामां आवेल छे. आरत्वा दूँका, अति भनोहर अने बाणज्ञवे. सरलताथी जलदीथी कंठाथ पणु करी शके तेवा साहा, अने सुंदर चरित्रा आ थंथमां छे. जैन पाठशाला, कन्याशाला, जैन विद्यालयमां औतिहासिक शिक्षण तरीके चलावी शकाय तेवुं छे. किंभत हश आना.

श्री जैन आत्मानंह शताभिः सिरिजना छपातां अथे.

- १ श्री त्रिप्तिश्लाका पुरूप चरित्र (भीज पर्वथी हश पर्वो) प्रततथा युक्ताकारे
- २ धातुपारायण.
- ३ श्री वैराग्य कृष्णलता (श्री यशोविज्ञज्ञज्ञटत)
- ४ प्राकृत व्याकरण छुडिदकावृत्ति.

जलदी भंगावे.

तैयार छे.

जलदी भंगावे.

श्री त्रिप्तिश्लाका पुरूपचरित्र प्रथम पर्व.

प्रताकारे तथा युक्ताकारे सुंदर टाईप, उंचा कागण, सुशोलित आठ-हींगथी तैयार छे, थोडी नक्को बाढी छे. किंभत मुद्रिती ओछी दा. १-८-० पे. जुड़.

भीज पर्वथी छपाय छे.

(३५)

શ્રી આત્માનંદ પ્રકારા.

જન્મનિ કર્મહૃદૈરનુબ હેડસ્મિસ્તુથા પ્રયત્તિવ્યમ્ ।

કર્મક્લેશાભાવો યથા ભવત્યેપ પરમાર્થ: ॥ ૧ ॥

“ કર્મહૃપ કષ્ટથી વ્યાસ એવા આ જન્મમાં એવો (શુદ્ધ)
પ્રયત્ન કરવો તે નેના પરિણામે કર્મહૃપ કષ્ટ (સહંતર)
વિનાશ પામે,—આ (માનવજન્મતું) રહસ્ય છે. ”

શ્રીમદ ઉમાસ્ત્રાત્મિવાચક-તત્ત્વાર્થ લાખ્ય.

પુસ્તક ૩૯] વીર સં. ૨૪૬૪. પોષ, આત્મ સં. ૪૨. આ ૦ શ ૦ વર્ષ ૨ જું [અંક ૬ ટ્રો.

“ પ્રભુ સ્તવન ! ”

——————

(પુષ્પિતાયા છંદ.)

જય ! જય ! વિલુણ ! હ્યાળુ ! દેવા !!

લવહર સુખહર ! કરું સુ—સેવા;

તમ દરશનથી સહા સુખી છું !!!

શરણ તજે પ્રભુ ! હુ ઘણો ઝાણી છું.

કર ગૃહી વિલુ ! લક્ષ્ણને તારનારા,

શુણ ગણી કેમ શકાય નાથ ! તહારા ?

અજર અમર છો તમે કૃપાળુ....!

કર ધરી લક્ષ્ણને તારજો હ્યાળુ !!!

“ છોટમ ” અ. વિવેહી.

ધરણેન્દ્ર નાગરજી અને નમિ વિનમિ.

લે. મુનિશ્રી યાયતિજ્ય.

ભાગવાન् ઋપલહેવળુંએ રાજ્યાટ ધરણારત્યણ, પુત્રોને રાજ્યના વિલાસો સોંપી, સાંવત્સરિક દાન આપી ચાર હજાર પુરુષો સાથે દીક્ષા અંગીકારી. દીક્ષા દીધા પછી આહિ યોગિનાથ ભૂતળમાં વિચરી રહ્યા છે. આ વખતે નમિકુમાર અને વિનમિકુમાર પ્રભુ પાસે આવી, લક્ષ્ણિથી નમી રાજ્યની યાચના કરવા લાગ્યા. વાત એમ બની કે પ્રભુએ જ્યારે બધા પુત્રોને રાજ્યલાગ વહેંચી આપ્યા ત્યારે નમિ અને વિનમિ પ્રભુની આજાથી વિદેશમાં ગયા હતા, અને તેમના પિતા કર્યા મહાકંઈ પ્રભુ-પોતાના પિતાની સાથે જ દીક્ષા લઈ ચાલી નીકળ્યા હતા. તેમનો રાજ્યલાગ ભરત પાસે હતો અને નમિ વિનમિને તે મળત. પ્રભુની દીક્ષાબાદ નમિ વિનમિ આવ્યા અને તપાસ કરતાં માલૂમ પડશું કે પ્રભુએ અને પોતાના પિતા વગેરેએ દીક્ષા દીધી છે. પછી પોતાના પિતા પાસે જઈ, ત્યાંથી પોતાના દાદા શ્રી ઋપલહેવળું પાસે આવી રાજ્યની યાચના કરવા માંડી.

છદ્ધસ્થ પ્રભુ નિરંતર મૌનપણે ભૂતળમાં વિચરે છે. પ્રભુની પાસે યાચના કરતાં કહે છે:—

મહીગોષ્યદમાત્રાડપિ, ત્વયાઽઽવાભ્યાં ન કિં દદે ?

ઇદાનીમપિ તદ્દ દેહિ, વિશ્વનાથ ! પ્રસાદત : || ૧૩૭ ||

ભાવાર્થ :—હે પ્રભુ ! આપે અમને બોડી પણ પૃથ્વી-રાજ્ય આપ્યું નથી, કૃપા કરી હે વિશ્વવિલુ ! હવે તે રાજ્ય આપો.

દોષः કિમાવયોः કોડપિ, દેવદેવેન વીક્ષીતઃ ?

યદ્દ દત્તસે નોચરમપિ, દૂરેઽન્યદ્દ દેયમસ્તુ તત્ત્વ || ૧૩૮ ||

ભાવાર્થ :—હે દેવદેવેશ ! આપે અમારો ક્યાંય કાંઈ હોષ જેયો અરો ? કે જેથી આપ બોલતા પણ નથી-જવાબ નથી આપતા. રાજ્ય આપવાની વાત તો હુર રહી પરન્તુ બોલતા પણ નથી તેનું શું કારણ ?

આટલું આટલું કહ્યા છતાંયે નિર્મભત્વી નિલેંય પ્રભુજી તો મૌનપણે વિચરે. નમિ અને વિનમિ પ્રભુની લક્ષ્ણિ કરતા સાથે જ ચાલે છે.

धरणेन्द्र नागराज अने नभि विनभि.

१३१

येक वार नागराज धरणेंद्र प्रभुने वांहन करवा आव्या. प्रभुनी भक्ति
ज्ञता नभि अने विनभिने जेई आश्र्यपूर्वक तेमणे पूछयुः तमे केणु छो।
नभि विनभि योतानो परिचय आपवा साथे योतानी लावना व्यक्त
करे छे. धरणेंद्र तेमने कहे छे.

वर्तते सम्प्रति स्वामी, निर्ममो निष्परिग्रहः ।
रोषतोषविनिमुक्तो, निराकांक्षो वपुष्वपि ॥

भावार्थः—हुमणां भगवान तो भमता रहित, परिश्रङ्ख रहित, रौष
अने तोष, प्रसन्नता अने अप्रसन्नताथी रहित अने शरीरनी पणु आकंक्षा
विनाना छे. अर्थात् आवा प्रभुल तमने कांध आपशे नहिं. आम कही ईद
कहे छे के तमे लरतराजनी पासे जध याचना करो।

ज्वाखमां नभि विनभि क्वेवा सरस भक्तिपूर्वु उत्तर आये छे !

विश्वस्त्रामिनमाप्यामुं, कुर्वः स्वाम्यन्तरं नहि ।

कल्पणादपमासाद्य, कः करीरं निषेवते ? । १५४ ॥

भावार्थः—अमे तो आ त्रणु जगतना नाथने स्वामीइपे भेणवीने हुवे
णीने स्वामी-मालेक करवानी ईच्छा नथी राखता. कवचवृक्षने भेणवीने
केरडानी केणु ईच्छा करे ? अर्थात् जेने कवचवृक्षने भेणेल होय ते कही णीजा
वृक्षनी ईच्छा करे ज नहिं; तेम अमारे पणु आवा जगद्वन्द्व प्रभुने छोडी
णीजने स्वामी करवानी ईच्छा नथी.

आत्रां याचागहे नान्यं, विहाय परमेश्वरम् ।

पयोमुचं विमुच्यान्यं, याचते चातकोऽपि किम् ? ॥ १५५ ॥

भावार्थः—अमे तो आ परमेश्वरने छोडीने णीजा केइनी पासे कही पणु
याचना करवाना नथी. चातक भेदराजने छोडी कही णीजनी पासे याचना करे अरो ?
अर्थात् चातक गमे तेट्ठो. तरस्ये थये. होय, तरसने लीघे गमे तेट्ठुं हुःअ
के कष्ट लोगवतुं पडतुं होय तो ते लोगवे; परन्तु ज्वलनी याचना भेदराज
सिवाय णीजा पासे न ज करे. तेम अमे पणु प्रभु सिवाय णीजा पासे याचना
तो करवाना ज नथी. अन्तमां नभि विनभि नागराजने संबोधावे छे के,—

स्वस्त्यस्तु भरतादिभ्यस्तव किञ्चिन्तयानया ?

स्वामिनोऽस्माद् यद् भवति, तद् भवत्वपरेण कि ? ॥ १५६ ॥

१३२

श्री आत्मानंड प्रकाश.

आवार्थः— तमे कहुं लरत पासे याचना करो, परन्तु लरताहिनुं कल्याणु थाओ. तमे येनी चिन्ता शुं काम करो छो ? अमने आ अमारा स्वामीथी जे मणवानुं होये ते मणशे. वयमां यीजने यात्वानुं शुं काम छे ? अर्थात् अमने मणशे के नहिं मणशे पण् जे थशे ते प्रभुज्ञी ज थशे, सरत पासे जवाना ये नथी अने आ विषयमां डॉइच्ये वयमां यात्वानी ज़रूरे य नथी.

धरणेंद्र नागराज नभि अने विनमिनी प्रभु प्रत्येनी अनन्य श्रद्धा, हठ भावना ज्ञेध प्रसन्न थहुं नभि विनमिने विद्याओ आये छे अने वैताङ्ग खर्वत उत्तर दक्षिण्यमां बन्ने आधिक्याने राज्य—विद्याधरोनां राज्य अपावे छे.

राज्ये स्थापित कुर्या पधि धरणेंद्र योताना स्थानमां जतां बन्ने राज-कुमारोने येक सुवर्णु द्वितशिक्षा आये छे. आ द्वितशिक्षा मानवमात्रने उपयोगी छे. मानवमात्रनुं कल्याणु साधवामां उपयोगी छे.

मा विद्यादुर्मदा विद्याधराः कार्षुः स दुर्नर्यम् ।

धरणेन्द्रस्ततस्तेषां, मर्यादामेवमादिशत् ॥

विद्याथी महोन्मत्त थहुं ने विद्याधरो अन्याय न करे येटला भाटे धरणेंद्र तेमने भर्याहा कहे छे—समजवे छे.

जिनानां जिनचैत्यानां, तथा चरमवर्ष्मणाम्,

प्रतिमाप्रतिपक्षानां, सर्वेषां चाऽनगारिणाम् ॥

पराभवं लंघनं च, ये करिष्यन्ति दुर्मदाः;

विद्यास्त्यक्ष्यन्ति तान् सद्यः, कृतालस्यानिव क्षियः ॥

जिनवरेंद्र, जिनचैत्य, चरमशरीरी तथा प्रतिमास्थित सर्व साधु महात्माओनो परालब्द कर्वो, तेमना उपरथी यात्या जवुं—तेमनुं उद्वाघन करवुं ईत्याहि जे महोन्मत्त करशे तेने केम यात्वा पुरुषनी लक्ष्मी तेने छोडीने याती ज्य तेम आशातना करनार महोन्मत्त विद्याधरनी विद्याओ तेने छोडीने याती ज्य.

इति आगण कहे छे:—

सात्मकीकं हनिष्यन्ति, ये नरं येऽपि च ख्वियम् ।

रमयिष्यन्त्यनिच्छन्तीं, विद्यास्त्यक्ष्यन्ति तान् क्षणात् ॥

जे यी सहित पुरुषनो धात करशे (यी अने पुरुषने भारशे) अने

धरणे-द नाणराज अने नभि विनाभि.

१३३

स्त्रीनी ईच्छा सिवाय तेनी साथे क्लीडा करशे-खी उपर खलात्कार करशे तेनी विद्याच्छो. क्षण्य वारमां तेने छोडीने आवी जशे. अर्थात् विद्यासंपन्न मनुष्ये कही थीज्ञने हुःअ न आपत्तुँ के कोई खी उपर अत्याचार न करवे. नहिं ते। तेनी विद्याच्छो आवी जशे. केवो सरस हितोपदेश छे. ।

आम कही—जाचे अवाजे कहीने सूर्यने चंद्र ज्यां सुधी रहे-अर्थात् त्रणे कागमां पाणवा योग्य भर्ती २८नी लींत उपर धरणे-दे लगी अने पछी पोताना स्थाने गया.

आ प्रभाणे भर्तीहातुँ दृढताथी पालन करता आ राजपुत्रो पोतानी विद्यानो केवो सहयोग करे छे ए ज्ञावी आ लेख समाप्त करीश.

“ तौ नित्यमृष्मस्वामिमूर्तिशूजाकृतक्षणौ ”

बन्हे लाइच्छो निरंतर श्री ऋषिलहेव प्रभुती मूर्तिनी पूजा करे छे. अने धर्मने बाधा न आवे तेवी रीते गृहसंसार चलावे छे. अने विद्याच्छोना प्रतापे नन्दीश्वरादितीर्थेषु जग्मतुस्तौ कदाचन शाश्वतप्रतिमाचर्यै श्राद्धश्रीणां फलं हृदः ।

बन्हे लाइ कही कही नंहीश्वरादि भक्तीर्थेमां शाश्वत जिनप्रतिमाच्छोना पूजन माटे ज्ञाता. श्रावकेनी लक्षणीतुँ आ ज इल छे.

अरेखर डिक्कालसर्वज्ञ श्री हेमचंद्राचार्यज्ञ महाराज अहु ज ठीक-उचित ज कोइ छे के श्रावको-श्रद्धासंपन्न श्रावकेना वैज्ञानो-लक्षणीनो-प्रभुतानो अरेह लाल एमांज छे के क्लेनो उपयोग आत्मकल्याणु माटे ज थाय. तौ कदाचिद् विदेशादिक्षेत्रेषु श्रीपदर्हताम्, गत्वा समवसरणे पपतुर्वक्त्सुवारसम् ॥ चारणश्रमणेभ्यश्च, कदाचिद् धर्मदेशनाम्, तौ शुश्रवतुरुक्त्कर्णौ, गीतं युवमृग विव ॥ सम्प्रकृत्ववन्तावशीणकोशौ विद्याधरीवृत्तौ, त्रिवर्गाविधया राज्यं यथावत् तौ प्रचक्रतुः ॥

ते बन्हे लाइच्छो कही कही भक्तिहेह क्षेत्रमां जिराजमान श्री जिन-वरेन्द्रना समवसरणमां जर्द तीर्थ-कर-विहरमान हेवनी वाणीना अभृततुँ पान करता हुता. ज्ञेषु ऐ युवान मृगो कान जाचा करीने संगीत सांलगता हेय तेम जंधाचारणु अने विद्याचारणु श्रमणपुंगवो-मुनिपुंगवो. पासे जध जिज्ञासापूर्वक धर्महेशना श्रवणु करता हुता अर्थात् युवान मृगलांच्यो खूब एकाचनाथी, तद्वीनताथी भधुर संगीत सांलगे तेम आ बन्हे राज-पुत्रो मुनिवरेनी धर्मोपदेशना खूब ज रभपूर्वक-जिज्ञासापूर्वक-
ंक्षणता हुता.

૧૩૪

શ્રી આટમાનંહ પ્રકાશ.

અતુક્કમે નણે વર્ગ(ધર્મ, અર્થ ને કામ)ને ખાધા ન પહોંચે તેવી રીતે સમૃદ્ધત્વશાલી, અક્ષીષુ લંડારવાળા, શ્રીસંપત્ત અને વિદ્યાધરીઓના સમૂહથી ચુક્કા આ બન્ને રાજ્યને લોગવતા હતા.

આ ઉપરથી સુણ વાંચકો પણ હિત એધ થડુણ કરે. ચોતાનો વૈલવ-પ્રભુતા કે સત્તા કોઈની અવમનના કરવામાં ન વાપરે. સાથે જ સમક્કિતિ જીવો પોતાને મહાન સામ્રાજ્ય મળે કે અતુલ સંપત્તિ મળે, ગમે તેવા વૈલવો મળે કે વિદ્યાઓ મળે છતાં સહાયે તેનો સહૃદયોગ જ કરે. જિનવરેન્દ્રની પૂજા-સુગુરુઓની ઉપાસના અને ધર્મશાસ્ત્રનું શ્રવણ, તે પ્રમાણે આચરણ એ શ્રાવ-કોનાં ખાસ લક્ષણ છે. અહીં નમિ કે વિનિમિ વિદ્યાધરોની વિદ્યાની કે વૈલવની પ્રશંસા નથી, અહીં તો આટલું સુખ, આવું સામ્રાજ્ય, બીજાને મહોન્મત બનાવે તેવી વિદ્યાઓ પ્રાપ્ત થવા દતાં ચે આ બધાનો ઉપરોગ જિન હેવદર્શન પૂજન શાશ્વતખણુમાં જ કરો. સહાયે પવિત્ર જીવન ગાહણું અને ત્યારપણી અક્ષીષુ અવિનાશી ઐહિક સુખસંપત્ત રાજ્ય, કુટુમ્બ-પરિવાર આહિ છોડી ગોતાના હાડા પાસે શ્રી ઋજુલહેવળું પ્રભુ પાસે લાગવતી દીક્ષા લીધી અને અન્ને શ્રી સિદ્ધિગિરિશાળ ઉપર અનશન કરી એ કરોડ સુનિપુંગવો-સુનિરાંજલ સાથે ઝાગણ શુદ્ધ ૧૦મે નિવાષ-મોક્ષ લક્ષ્મી પાખ્યા. મહાતુલાવ વાંચકો પણ આ પ્રમાણે જીવન શુદ્ધ બનાવી મોક્ષમાર્ગના અભિલાષી અનો એ જ શુલેચ્છા.

❖ ❖

❖ ધૂર્મના વિશાળ તિપયના અભ્યાસમાં મને એવું સમજાયું છે કે આપણે ધર્મના શુદ્ધ રૂપને ભૂર્ણી અશુદ્ધ અંશને વળગી પરસ્પર વિશ્રષ્ટ અને કલેશ કરીએ છીએ. ધર્મભાવના આપણી સાચી 'સુખ'વાળી હોય તો આપણી ધર્મની બાદ્ય આચારો ગંગે તેઠલા દેશકાળ અને નિમિત્તોને બદ્ધ બુદ્ધ હોય તો પણ આંતરનિયારવડે પરસ્પરના ધર્મની ભાવનાની કદર કરી શકીએ એવું જ નહિ પણ આપ-ધર્મમાં તણ્ણાતાં આપણે અચી શકીએ.

નર્મદાશંકર ડૉ. ભણેતા.

*सम्यग् ज्ञाननी कुं ची.

[गतांक पृष्ठ ११० थी शब्द]

आत्मानी धर्मविमुखाना संलाभ्य कारणे अने आत्मातु अधःपतन.

लौटिक पदार्थीनी संलग्नताथी मृत्यु थशे ओवी प्रलुब्धे आहमने चेतवणी आणी हती. लौटिक पदार्थीनी संलग्नताथी अधा संसारी मनुष्यानु मृत्यु थाय छे अर्थात् अधा संसारी मनुष्यो अवश्य मरणाधीन छे ए सुविहित छे. मृत्यु वस्तुतः शरीरानु थाय छे पण आत्मा व्यामिहने कारणे प्रेतानु ज मृत्यु थयु अम भाने छे. आ रीते आत्मानु (आत्मानां विविध शरीरानु) मृत्यु अनेक वार थाय छे.

विशुद्ध अने संपूर्ण आत्मा तथा संसारनी लालसाच्युक्त आत्मामां शो लेह छे ते आहमनां अधःपतन उपरथी यथार्थ रीते निर्दिष्ट थर्ड शके छे. विशुद्ध आत्मा सुखमय अने अभर होय. वासनाच्युक्त आत्मा हुःभी अने मरणाधीन होय. वासनाच्योनां उन्मूलनथी ज संसारी आत्मा परम हेवत्व प्राप्त करी शके छे. वासनाच्योनो उच्छेद कर्या विना संसारी आत्माथी वास्तविक रीते क्वाई पण प्रकारनी उत्तिसाधी शकाती नव्ही. विशुद्ध आत्मा अने तेना वर्चे महान् अंतर रहे छे. वासनाच्योना संपूर्ण क्षयथी ज ए महान् अंतरनु निवारण थर्ड शके छे. संसारी आत्मा परमात्मा बनी शके छे. संसारी आत्माने परमात्मा पदनी प्राप्ति सुप्रयत्नोवडे थाय छे.

हिन्दु धर्मशास्त्रे अनुसार, अद्वानु अधःपतन ए आत्मानां अध्या-त्मिक डार्यनां एक इपक दृष्टान्तदृप छे. अद्वानां इपक इप दृष्टान्त उपरथी, आत्मानु अधःपतन लौटिक पदार्थी साथे सायुज्य थवाने कारणे केवी रीते थाय छे ए अरोग्यर समलू शकाय छे. आहमनां अधःपतनविषयक प्रकरण असिशापथी पूर्ण थाय छे. आहमनां करणे प्रकरण उपरथी युद्धिनु सत्य स्वदृप यथार्थ स्वदृपमां समलू पण शकातु नव्ही. आहमनु इपक वैदिक मंत्रव्यने अनुइप छावा छतां तेमां युद्धिनु स्वदृप यथार्थ रीते आदेखवामां आ०यु नव्ही. युद्धिनां विकृत स्वदृपनु ज प्रायः आलिखन

* श्रीयुत चंपतराय जैना ऐरीस्टर एट-लॉ. ना ‘की ओइ नोलेज’ना अनुवाद.

૧૩૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

થયાથી આહમનાં રૂપક ઉપરથી બુદ્ધિનાં સ્વરૂપ સંણંધી આવશ્યક જ્ઞાન અશક્ય અને છે. બુદ્ધિનું સ્વરૂપ તેતી ઉજાજવળ દૃષ્ટિએ પણ હોરવું જેછિએ. આતું કારણ એ છે કે, બુદ્ધિના સુચેષય નેતૃત્વ વિના આત્માની સુક્ષ્મિની જ અસંલાંય છે. આત્માતું અધ્યપતન થાય ત્યારે પણ બુદ્ધિ તે પ્રામિનાં સાધનરૂપ થઈ પડે છે.

સ્વકીય ઈચ્છા-શક્તિનો અભાવ એ જ બુદ્ધિની નિર્ણયતા છે. આથી બુદ્ધિ આત્માને સહા આધીન રહે છે અને આત્માની ઈચ્છાને અનુરૂપ કાર્યો કરે છે. પતિની ઈચ્છાથી ઈવ ઇણોનું લક્ષણું કરે છે, એથી બુદ્ધિની (આત્માને) પરાયતતા સૂચિત થાય છે. ઈવ પરાધીન હોવાથી જ તેણે અગાઉ તક મળી હતી તે વખતે ઇણોનું લક્ષણ નંદેતું કર્યું. બુદ્ધિ એ વસ્તુતા: અનિષ્ટકારી નથી એમ આથી સ્પષ્ટ થાય છે. ઈચ્છાશક્તિને માટે બુદ્ધિને કે કાર્ય કરવાનું હોય છે તે કાર્યનું સ્વરૂપ કે વરણીશક્તિ (પસંદગીની શક્તિ)થી થાય છે તે વરણી-શક્તિથી જ વિશ્વમાં અનેક અનિષ્ટો ઉદ્ભલવે છે. બુદ્ધિ વિવેકશક્તિને કારણે આત્માને જ્ઞાનની પ્રામિ કરાવે છે. બુદ્ધિ જ્ઞાન-પ્રામિમાં ઈચ્છા-શક્તિને પણ ઉપયુક્ત થાય છે. બુદ્ધિથી અપાતાં આ જ્ઞાનની વરણી ઈચ્છા-શક્તિથી જ થાય છે. મંહિર, ધૂત-ગૃહ આદિ ઈષ્ટ અનિષ્ટ સ્થાનોમાં રાત્રિએ જવું હોય તો હીપકની સામાન્ય રીતે જરૂર રહે છે. તેમ પ્રજા આહિની પ્રામિ માટે બુદ્ધરૂપ હીપક આવશ્યક થઈ પડે છે. બુદ્ધિથી પ્રજાનો પ્રાહુલાવ થાય તો તે સુખદાયી નીવડે છે. બુદ્ધિથી વિકૃત જ્ઞાનનો આવિજ્ઞાન થાય તો હુંઘની નિષ્પત્તિ થાય છે. બુદ્ધિનો યોગ્ય ઉપયોગ થતાં તે સહેવ ડિતકર બને છે. સદ્બુદ્ધિથી ઉચ્ચ ગૌરવ અને શક્તિની પ્રામિ પણ થાય છે. ઉચ્ચ પ્રતિની સંસ્કારી બુદ્ધિથી સુક્ષ્મિરૂપ પરમપદની લખિધ પણ થઈ શકે છે. લૌતિક શરીર કે શરીરાની સંલગ્નતા નિમિત્તે જ આત્મા બુદ્ધિનો ઉપયોગ કરે છે ત્યારે બુદ્ધિ અનર્થીકારી નીવડે છે. બાઇયલના પરમ બોધનું રહસ્ય એ છે કે, લૌતિક વસ્તુઓ પ્રત્યેનો મોહ છેડી હેવો. અને આત્મામાં જ તદ્વલીન થવું. ઈચ્છા-શક્તિની પરાધી-નતાનો પરિત્યાગ કરી બુદ્ધિ આત્માની ઉન્નતિમાં જ એતપ્રેત થાય છે ત્યારે તે પરમ શક્તિશાળી સાધનરૂપ અને છે. આત્માનાં વાસ્તવિક કર્યાણુમાં જ નિમગ્ન રહેતી બુદ્ધિ મહાનમાં મહાન શક્તિ થઈ પડે છે, આત્મ-શ્રેયમાં જ પ્રવૃત્ત રહેતી બુદ્ધિ ડોધ અનિષ્ટકારી નથી. આત્માનાં સર્વોચ્ચ શ્રેયમાં

सरयग्र ज्ञाननी कुंची.

१३७

तल्लीन थेवी युद्धिमांथी अनिष्ट तत्त्वनुँ सर्वथा उन्मूलन थाय छे. आत्मानुँ परम कव्याणु थाय एवी रीते प्रवर्तमान युद्धिमांथी अनिष्ट तत्त्वो साव नाखूह थाय छे. आत्म-कव्याणुना उच्च पंथे संचरेली युद्धिमां, अनिष्ट तत्त्वोनुँ अस्तित्व रहेतुँ ज नथी.

युद्धिनो यथाचेऽय उपयोग कर्या विना श्रद्धानी प्राप्ति अशक्य थई पडे छे. युद्धिना यथार्थ उपयोगथी ज सुश्रद्धानी संलावना रहे छे. संश-धोनुँ छेदन ए युद्धिथी अ शक्य होवाथी :युद्धिक्षारा ज श्रद्धानी प्राप्ति थई शके ए समजवानी आस आवश्यकता छे. श्रद्धानी परिषुतिमां युद्धि प्रमाणे (प्रमाणुभूत गण्यातां धर्म-संततये) करतां पछु विशेष उपयुक्ता थई पडे छे. प्रमाणुनुँ क्षेत्र व्यापक नथी. प्रमाणुथी चित्तानुँ चिरस्थाथी समाधान नथी थतुँ. जे ते प्रमाणुनुँ रहस्य, महात्म अने विश्वसनीयता यथार्थ रीते प्रतीत थाय छे ते पछी ज जे ते प्रमाणुनो स्वीकार सामान्य दीने थाय छे. आथी प्रमाणुथी दरेक शंकाण्योनुँ निरसन नथी थई शक्तुँ. प्रमाणे सर्व रीते आधारभूत नथी थई शक्ता. हमेशां प्रमाणे उपर ज आधार राख्यो ए युक्त नथी. एकला प्रमाणे उपर आधार राखनार मनुष्यनी स्थिति वालुका (रेती) उपर निर्भयु करेलां गृह जेवी थई पडे छे. कोई महापुरुष के धर्म-संस्थापकना प्रमाणुभूत गण्यातां वयनो के आशानुँ विश्वासपूर्वक संपूर्ण पालन अनेक रीते तीव्र मतलेहोनुँ छारणु थई पडे छे ए जेतां पछु प्रमाणे उपर ज आधार राखीने येसी रहेवुँ ए ईष नथी. मनुष्ये युद्धिनो पछु उपयोग करवो जेईए. प्रमा-णुथी प्राप्त थतो संतोष प्रायः वास्तविक होतो नथी. प्रमाणुनां पाचन विना प्रमाणे उपयुक्त अने हितकारी नथी थतां ए सत्य, प्रमाणुमां निरतिशय श्रद्धा राखनारा मनुष्योंचे आस समजवानी जडे छे. ज्ञान तेनां पाचन विना निर्थक नीवडे छे तेम प्रमाणे पछु पाचन विना निर्थक ज रहे छे. ज्ञाननी जेम पाचन विना प्रमाणुनी स्वकीयता शक्य नथी. प्रमाणुनुँ पाचन थई शके तो ज ते मनुष्यनुँ पोतानुँ घने छे. कोई भीजे मनुष्य आहार अहंगु करे तेथी एक मनुष्यने कशोरे फायदो थतो नथी. मनुष्य पोतानां ज हित माटे आहार ले छे त्यारे ज ते तेने फ्ल-हायी नीवडे छे. गमे तेटलो आहार भीजे मनुष्य ले तेथी एक मनुष्यने शो प्रायदो ? आ ज प्रमाणे ज्ञाननुँ समजु लेवुँ. भीजानां ज्ञानथी मनुष्यने कशोरे लाल थतो, ज्ञाननी स्वयंप्राप्तिथी ज ज्ञान कव्याणुकर थई पडे छे.

ઉપદેશમાળા અપનામ પુણ્યમાળા,

પ્રકરણ અંતર્ગત-

હિતોપદેશ.

૧. ચાર પ્રકારની વિનયપ્રતિપત્તિ:- તથ, સંયમ પ્રમુખ કરવા કરવા અને અતુમેદવા ઇય વ्यાચારવિનય; સુત્રવાચના, વ્યાખ્યાનાદિક ઇય શુદ્ધવિનય; મિથ્યા-હિષ્ટિ જનોને સમૃદ્ધત ધર્મ પમાડવા ઇય વિક્ષેપણવિનય; નિપત્ય-કાયાદિકથા દોષિત જીવને તે તે દોષથા નિવારણા ઇય દોષ-નિઘતિનાવિનય-ધર્મ સદ્ગત મંગળકરી છે.

૨. ગચ્છ સમુદ્ધાયને સારણુ-વારણુદિક શિક્ષા દેવામાં સાવધાન રહેનારા ગીતાર્થ શુશ્રૂ જાણ્યા. તે સિવાય શિષ્યોનું ફોગટ લાલન-પાલન કરનાર ગમે તેવા શુશ્રૂ કલ્યાણકારી નથી.

૩. ભાવ-ભયથી શરણે આવેલા સાધુઓને જે હિતકિદ્ધા દેતો નથી, ઉપેક્ષા કરતો રહે છે તે શરણુગત આવેલાઓના મસ્તક કાપનાર જેવો મહાપાપી જાણી પરિ-હરવા ચોગ્ય છે.

૪. શિષ્યોના દોષો નિવારવામાં ન આવે તો તે બાપડા સંસાર-સાગરમાં ઢૂમે છે અને તેમના દોષોનું નિવારણ કરવાથી તેઓ સંસાર તરી જય છે ને અક્ષય સુખ પામે છે.

૫. સન્માર્ગનું રમરણ કરવાથી સારણુ, અસહમાગંથી નિવારવાથી વારણુ, ભિષ્ટ-મધુર વચનથી સંયમમાર્ગમાં પ્રેરવાથી ચોયણુ, તેમ છતાં ન માને તો કઠણુ વચનથી પણ હિતમાર્ગમાં પ્રવત્તિવાથી પરિચ્યોયણુ જે ગચ્છમાં કરવામાં ન આવે તે

શાસ્ત્રો આહિનાં પ્રમાણો શક્ષાના આધારસ્તંભદ્વય છે એમ ફોઈ રીતે ન કહી શકાય. એ પ્રમાણોથી ધર્ષિયે વાર શંકામાં વધારે થાય છે. શંકાની વૃદ્ધિ થયાથી જે તે પ્રમાણુના સંબંધમાં પ્રશ્નોની પરંપરા જાગે છે. પ્રમાણોનાં રહસ્ય આહિના સંબંધમાં વિવિધ પ્રકારની આશંકાઓ જાઈ છે. પ્રમાણોની વિશ્વસનીયતા શંકાસ્પદ જણ્યા છે, પ્રમાણોની વિશ્વસનીયતાનો પ્રશ્ન વસ્તુતાઃ એવો છે કે, પ્રમાણોના સંબંધમાં મતસેદ થાય તો એ મતસેદનું નિરાકરણ હુદ્ધેટ બને છે, વસ્તુઓ અને કુહરતના નિયમોના સ્વરૂપનાં યથાર્થ જ્ઞાનથી જ પ્રમાણ વિષયક મતસેદોનું સમાધાન થઈ શકે. આવું જ્ઞાન હુલ્લાલ હોવાથી પ્રમાણો સંબંધી મતસેદોનું નિરાકરણ કેટલું હુંકર છે તે સમજી શકાય છે, પ્રમાણો કરતાં યુદ્ધિતી ઉપયુક્તતા વિશેષ છે, યુદ્ધિથી અનેક મતસેદોનું સમાધાન પણ થઈ શકે છે. (ચાહુ)

પુષ્પમાળા-હિતોપદેશા.

૧.૩૬

ગમણે અગ્રણ રૂપ નિઃસાર સમજી, સંયમના અર્થી સાધુઓએ તજી, ખીજ સારા સુવિ-
હિત ગચ્છમાં જઈ વસવું અને નિર્મળ રીતે સંયમ-માર્ગનું પ્રતિપાલન કરવા ન ચૂકવું.

૬. ગચ્છની ઉપેક્ષા કરતો ગુરુ દીર્ઘકાળ સંસાર પરિબ્રમણું કરે છે અને વિધિવત્
ગચ્છનું સારણાદિકંડે સંરક્ષણું કરતાં તે ત્રીજે ભવે સિદ્ધિપદ પામે છે, એમ ભગવતી
સૂત્રમાં કહ્યું છે.

૭. શિષ્યનું સ્તરધ-લક્ષણઃ—સુશિષ્યો ગુરુમહારાજના આશયના જાણું, ચક્કાર,
ઉપશાન્ત અને ડેઢ રીતે કુળગધૂની ગેડે ગુરુમહારાજને નહીં છેઠનાર, વિનય કરવામાં રક્ત
તથા કુર્બિન-નાતવંત હોય.

૮. આકાર તથા ઈગિત જાણવામાં કુશળ, કદમ્બ (પરીક્ષાનિમિને) ગુરુમહારાજ
કાળા કાગડાને ઉજળો કહે તો પણ તે વચનને જોકું ન પાડે, પણ એકાન્ત રથળે અન-
સર પામને તેનું રહસ્ય પૂછે એવા સુવિનીત શિષ્યો હોય, વિનય પ્રયુજ્વવા સહા સાવધાન
રહે. વિનયવ્યતિમાં જ શિષ્યની ખરી શોઆ છે.

૯. હું ગુણવાન ધ્યાં એરી રીતે નિજ ગુણ-ગર્વવડે માતો, સ્તરધ-અભિમાની છતો
ને ગુરુમહારાજનો વિનય ન કરે તથા ને તુચ્છમતિ, અવર્જનાકારી-નિંહાકારી અને ગુરુ
પ્રત્યનીક (શત્રુ સમે) હોય તે શિષ્ય નહીં પણ શાલ્યરૂપ જાળ્યાએ.

૧૦. સારણા-વારણાદિક જેને પ્રિય નથી અને ગુરુમહારાજ સારણાદિક કરે તો
જે તેમના ઉપર કોણ કરે તે પારી ઉપદેશને પણ ચોગ્ય નથી; તો પણ શિષ્યપણ્યાતું
તો કહેતું જ શું? મનુષ્ય કે, તે કેવળ કંટક તુલ્ય ઉપેક્ષા કરવા ચોગ્ય જ સમજ લેવો.

૧૧. આપચછદેવરનાર એવા કુશિષ્યને, ગુરુમહારાજએ જાળી જોઈને જ તજી
દેવો—ગચ્છને યાદાર કરવો; નહિ તો તે આપચછદંતી સાધુ ખીજ સારા સાધુઓને પણ બગાડે.

૧૨. જે ભાગવતં શિષ્યો જીવિત પર્વન્ત ગુરુકુળવાસને તજતા જ નથી તેમને
અભિનર-નવાનવા જાનની પ્રાપ્તિ થાય છે; તેમજ અદ્ધા ચારિત્રમાં તેઓ સુદ્ધ અને છે.

૧૩. પ્રથમ ગુરુમહારાજએ શિષ્ય દિલાર્થે પ્રયુંનેલું વચન તીજું-આકરું પણ
લાગે, પરંતુ પરિણામે તે જ વચન કમળ-હલ જેવું શાના (સુખશાનિતકારી) જણાય છે.

૧૪. તેથા પુષ્પરંત શિષ્યો ગુરુકુળવાસને એરી રીતે સેવે છે ક તેઓ પંથક મુનિની
પેરે ગુરુમહારાજને પણ કલાણુકારી થાય છે. પંથક મુનિનું ચરિત્ર ઉપદેશમાળાદિકમાં
સુપ્રસિદ્ધ જ છે. એવા ઉપરથી ધડો લધને ઉત્તમ શિષ્યોએ નિષ્કામ ગુરુસેવા કરવી.

૧૫. સમસ્ત અતિશયધારી-દાખિધસંપત્ત અને તદ્દબન્ધોકાશગામી એવા શ્રી ગૌતમ-
સ્વામી પ્રભુખ ગણ્યપરો પણ નિષ્કામ અક્ષિતાવાપે ગુરુકુળવાસમાં જ રહેલા હતા.

૧૬. ગુરુકુળવાસ તજને એકવા સ્તરધંહવિલારી સાધુ કુલવાસ સાધુની ગેડે
નિશાંકપણે અકાર્ય સેવે છે અને વતથી અષ્ટ થષ્ટ, અન-અટીમાં ભામો દુઃખી થાય છે.

૧૭. એકલા માટે મુખુક્ષુ અનોએ મોક્ષના પ્રથમ સાહિનરૂપ ગુરુકુળવાસ સેવી સહ-
શુને સેવના તેમજ તેમની સમીપે જે જે પ્રમાદાચરણ થયું હોય તે સમ્યગ્ર રીતે
આસોયતું.

સજગ્ન અને હુર્જન ઉપર કાતર
અને સોય દોરાના ઉપનયવિ
સજગ્ન અને હુર્જનના લક્ષણો.

કાતરનો સવભાવ, એવું હોય તેને એ-અભિન હોય તેને બિન કરવાનો છે. કોઈઓ ક્યારે પણ આથી મિરુદ્ધનો ગુણું કાતરમાં નહીં જ જોયો હોય; કેમકે અજિનમાં જળની અને જળમાં અજિનની સંભાવના કંચાથી હોય?

હુર્જનો કાતરના સવભાવવાળા હોય છે. જ્યાં એકચાના હોય ત્યાં કુસંપ કરાતી, ઉદ્દિરણ્ણા કનીને તે પ્રમારનું વાતાવરણ ઉત્પન્ન કરો, અરસપરસ લડાતી ભારવામાં જ તેની શક્તિ પર્યામ થાય છે. આમ કરવામાં તેને લાભ ભોગે છે એમ કંચાનથી પરંતુ હુર્જનોનો સવભાવ જ એવો હોય છે કે જેથો સારી વરતુ પણ તેને સારા ઇપમાં જણ્ણાય જ નહીં. પરિણ્ણાભે પોતાની શક્તિનો હુર્જય કાતર તરફિકના કાર્યો કરવામાં થાય છે.

વળો એ પણ નિશ્ચિત જ છે કે ભક્તાન ચણુવામાં મુશ્કેલીઓ નહે છે અને સમય પણ વધું લાગે છે પણ પાડવામાં તેમ નથી હોતું. કુંગર ચણુવામાં મુશ્કેલીઓ હોય છે પણ તેચ્છે મુશ્કેલી જિતવામાં નથી હોતી. તેવા જ રીતે છચ્ચ જીવન ગણવામાં,-સુસંપ અને બ્રહ્માદ્વારથી વર્તવામાં અનેક વિધો અને અવરોધો હોય છે, પરંતુ ચિરકાળના સ્નેહને પણ તોડી નાખવા માટે એક જ કલાકારી વચ્ચેન બસ હોય છે. મનવાન કે હુર્જનો આત્મ કાર્યમાં જલ્દી ઝાંની શકે છે; કેમકે જનસવભાવ તેવા પ્રકારનો હોય છે.

સુભાપિતકારોએ કહ્યું છે કે:—

સર્વના મુખમાં વિષ હોય છે, વીધીના ડંખમાં એર હોય છે અને માખીના પુંછમાં એર હોય છે પરંતુ હુર્જનના તો આખાયે અંગમાં એર હોય છે; નથી જ તો:—

હુર્જનં પ્રથમં વંદે સજનં તદનન્તરમ् ॥

હુર્જનને પ્રથમ જ નમરકાર કરવો અને સજગ્નને ત્યારપણી કરવો: કારણ કે

આલોચનાઃ—કેવા યુરૂની પાસે કરવી? આલોચના કરતાર શિષ્ય એવો જોઈએ? કષ્ટ બાઅત યુરુ પાસે આલોચની? એ વાત યુરુગમ્ય રીતે અવધારી સુવિનીતભાવે નિઃશાલ્યપણે એમ માયાપ આગળ બાળક સરળ ભાવે પોતાને જણ્ણાવવા જેવું હોય તે વગરસાંકોચે જણાવે તેમ અવધીન જનોએ સવદોપની આલોચના તેવા સરળ ભાવે કરી, તેનું યોગ્ય પ્રાયશ્ચિત અંગોકાર કરી કેમ બને તેમ જલ્દી પ્રમન્દિશ્ચિત તેનો આદર જરૂર કરવાથી સાર્થકતા લેખાશે.

સંખ્યાઙ્ક સ. ક. વ.

સજજન હુર્જનના લક્ષણો.

૧૪૧

સજજન એ તો ગમે તેવા સંનેગોમાં પણ સજજન જ રહે છે, પરંતુ હુર્જનને પોતાના જલતિસ્વભાવ ઉપર જતાં વાર લાગતી નથી.

બની શકે તો એવા હુર્જનોના પડળાયાથી પણ છેટું રહેવું સારું છે, પરંતુ કદાચ તેવાના પનારા પદ્ધા હોય તો તેની બાંબેરણીથી અલિસ રહેવું અને તેની કહેલી વાતમાં સત્યાંશ કેટલો છે એ જણવા માટે તે વાતની થથેચિત બાદભાડી કરીનેજ નિર્ણય આપવો.

કાતર જેવા હુર્જન પુરશો વિષે તો આપણે વિચાર્યું, પણ ભાંગેલાને સાનું કરનાર-તુટેલાને સાંધી એક કરનારનો પણ વિચાર કરવો પડશે.

સોય બીચારી શરીરે નાની છે, પરંતુ કાર્ય મહાન કરે છે. જ્યારે કાતર સ્થૂલાંગી હોવા છત્તી કાર્ય અયોગ્ય કરે છે. પાતળી એવી સોય એ તુટેલ કપડાને એકત્ર કરી સાંધી આપે છે અને એ રીતે એકુચક્તાના મહાન સિદ્ધાંતને તે અનુસરે છે, પરંતુ એકલી સોય પણ પૂર્ખ રીતે કાર્યસાધક નીવડતી નથી. હોરા વિનાની એકલવાદ સોય શું કરી શકે ? તે જ્યાં સુધી કપડામાં હોય ત્યાં સુધી થોડા ભાગને તે સંલગ્ન લેવે રાખે, પરંતુ એ રીતે કામ આગળ ન જ વધે તે સ્વાભાવિક જ છે.

વસ્ત્રને સાંધવામાં, પુસ્તકને એકત્ર રાખવામાં સોય આગળ ચાલે છે ખરી, પણ ખરું કામ તેની પણવાડે ચાલતાર હોરા કરે છે. પોતાના દેહનું એકુચક્તામાં અલિદાન આપીને-સમર્પણનો મહામંત્ર કહેવા કરતાં કરી બતાવીને તે એકત્રતા સ્થાપે છે. આપણે મુક્તાંકું કહેવું જ પડશે કે એ સંધેલા વસ્ત્રને કે છૂટા થયેલા ચોપડીના પાનાઓને એક સ્થાને યોજવાનું અધ્યુત્યે માન હોરા ભાઈને ધટે છે.

સજજનો સોય-હોરા જેવા હોય છે. અન્યનું હિત કરવામાં જ તેના ત્રિકરણ ચોજો. પરોવાયેલા હોય છે. કેટલાક સજજનો સંનેગના અસાવે સોયની માઝક આગળ ચાલીને પણ સ્વ-પર હિતના કાર્યોમાં રક્ત હોય છે. જ્યારે કેટલાક સજજનો અન્યની પ્રેરણાથી હોરાની માઝક જલતોંગ આપી સ્વપરહિત-સ્વપરકલ્યાણ-સ્વપરશાનિતની સાધના કરે છે.

જે સોય-હોરાની માઝક સજજન બની શકાય તો તો ઉત્તમ વાત છે, પહેલા નંભ-રની વાત છે; પરંતુ જે તેમ ન જ અનતું હોય તો કરી પણ કાતર સ્વરૂપી હુર્જનનું કાર્ય તો ન જ કરું. એ માણુસાધનું પ્રયત્ન લક્ષણ છે. આપણે ઉપર જોઈ ગયા ધીએ કે—

“ કાતર કાપી જુદા કરે, સોય કરે સંધાન. ” માટે કોઈને બિન કરવામાં-કુસંપનું સાખ્રાન્ય રથાપવામાં-કથાપને અલિસ કરવામાં-એવાં એવાં અકાર્યો કરવામાં કોઈ પણ સુસ જનનો ફાળો ન જ હોવો જોઈએ. અરતુ !

રાજ્યપાણ ભગ્નલાલ નહોરા.

प्रास्ताविक तत्त्वयोग्य.

१ डाम-विकार समेत डाइ भोटा रोग नथी, भोइ समान डाइ प्रथम शब्द नथी, क्षेप समान भीजे उभ अग्नि नथी अने आत्मज्ञान समान अरुं सुख नथी.

२ ज्ञ-म-ज्ञरा-भरण्यूर्ध्वी रोगेन्तुं सम्बद्धत अने ज्ञानउपी औषध आपी ने निवारण करे छे तेने ज्ञ साचा-पारमार्थिक वैद्य समज्ञया.

३ कोडा ज्ञ-मोवडे, अज्ञान क्षेयोगे, अज्ञानी ज्ञन ने अकाम निजराथी कर्म अपावे ते सावधान ज्ञानी महात्मा ऐ धीनी अंहर अपावी थडे छे.

४ भमता रहित स्थिति कर्वी ए परम तत्त्व छे, भमतर रहितपछुं परम सुख-इप छे, निर्भमत्वपछुं ए भोक्तुं परम भीज्यप छे एम खरा अनुभवी ज्ञानी महात्माओंचे वभाष्युं छे, अतः ते खास आहरणीय छे.

५ सर्वविनाशक एवा लोभने टाणवा संतोष गुण, सुख-शान्ति प्राप्त करी बेवा धैर्य-दृढ़ संयमगुण अने शुद्ध तप-धर्मनी धृष्टि अर्थे सुमंथत साधुज्ञनो। तत्त्व-ज्ञानने धारण करे छे ए ज्ञ उपाहेय छे,

६ शीक-संपदायुक्त सहा निर्धनता सहेवी सारी-साभाकारी छे, परंतु शीक-आरित्रिनिर्जित यक्षनर्तीनी कुद्धि सांपडे तो ते खरी लाभहायक देखाय नक्षी.

७ ने सुख स्वाभाविक-स्वस्वाधीन वर्ते छे ते ज्ञ अरुं-वारतविक सुख छे एम ज्ञानी अनुभवी महात्माओंचे वर्णवेल छे, तथा ने सुख परतां छे ते हुःअ ज्ञ छे; सुख नथी.

८ ज्यारे आ आत्मा शान्त-प्रशान्त स्थितिमां आवी जय त्यारे ते पोते ज्ञ सुमहान् तीर्थिप अने छे, ज्यारे ते तेथी वेगलो वसे छे त्यारे तेनुं तीर्थज्ञगुण निष्ठण अने छे. तीर्थयात्रा निवृति-शान्ति अर्थे ज्ञ अनती होय तो ज्ञ तेनी सार्थकता-सद्गता देखाय.

९ आपणा आत्माने इडा ज्ञान-नीरवडे नित्ये नक्षवरावता रहीऐ नेथी आ भवमां तो शुं पणु आगामी ज्ञनेमां पणु निर्भयता-भरी शुद्धताने ते वरे.

१० प्रिय, पथा ने तथ्य-सत्य वयावडे आपणी वाणी शुद्ध पवित्र अने. सम्बद्ध ज्ञानवडे निच्यार शुद्ध-निर्दीप अने अने सहगुरुनी सेवा-उपासना-भक्ति करवावडे झाया शुद्ध-पवित्र अने. उपरोक्ता शुद्धिने ज्ञ साची-वारतविक-कायम ठाका रहे एवी शुद्ध समलू प्रज्ञान-मुमुक्षुज्ञोंचे तेनो ज्ञ अत्यंत आहर करवी नेहम्ये.

साररहस्य.

ज्ञ ज्ञने ज्ञ-म-ज्ञरा-भरण्यूर्ध्वनित अनंत हुःअपरंपराथी खरो त्रास-घेद-

लक्ष्मीनुं माहात्म्य अने दाननुं स्वरूप.
ते कोना भूषणरूप छे ?

(गतांड पृष्ठ ११२ थी शह)

सुपात्र प्रत्ये आपेलुं दान धर्मना कारण्युइप छे, अन्य प्रत्ये दीधेलुं दान ह्याने जाणुवनारुं छे, जिन प्रत्ये दीधेलुं दान प्रति वधारनारु, क्षुते आपेलुं दान वैरनो नाश करनारुं, याकर प्रत्ये दीधेलुं दान अजितना समूहने धारण्यु करनारुं, राजने आपेलुं दान सन्मान अने पूजा आपनारुं अने याचक वगेरने आपेलुं दान यशने वधारनारुं हेवाथी डाइ पण्यु स्थाने आपेलुं दान निष्टिग जतुं नथी।

सुपात्र प्रत्ये आपेलुं शेहुं पण्यु दान, पाणीमां नाञेल तेलना ज्ञेम विस्तारने पामे छे. क्षेत्रवाय छे के न्याजे आपेलुं अमाण्यु, व्यापारमां चारगण्यु, क्षेत्रमां सोगण्यु अने सुपात्र प्रत्ये आपेलुं दान अनंतगण्यु थाय छे.

स्वाति नक्षत्रमां वरसेलुं पाणी सर्पना मुखमां विषहपे परिषुभे छे अने छीपना मुखमां खडेलुं भोतीइप थाय छे, तेम सुपात्र उपात्रना भेहे पात्र विशेषना अपेक्षाओ भोटो अंतर छे, जेथा सुपात्र प्रत्ये आपेलुं दान कल्याण्युकारी, शान्ति आपनारुं अने भोक्ष प्रत्ये लध जनारुं छे. अने ते धन धर्मार्था मनुष्ये न्यायथा उपार्जन करेलुं, क्षेत्र, काण अने बावधी निर्दोष थयेलुं दान के झार्ति आदिक अपेक्षा राज्या विना ४ सुपात्रने आपेलुं होय तो उपर प्रमाणे इलितार्थ पामे छे.

उपरेका दान हेवामां दश हेतुओ समाप्येवा छे.

१. दोणी अने लिक्षाचरोने ह्याथी दान अपाय छे. २. भद्र आपनारने संशद्धथी अपाय छे. ३. हुञ्जनेने लयथी आपवुं पडे छे. ४. पुनाहिकने जुहा करती वधने कारण्युक, व्यवहारथी दान अपाय छे. ५. लोकवज्जनथा पण्यु आपवुं पडे छे. ६. आठ, चारण्यु वगेरने गर्वथा अपाय छे. ७. दिंसडाने अधर्मथा हेवाय छे. ८. साढु आर्द्धक चतुर्विध संघने धर्मजुङ्किथी अपाय छे. ९. हुं आने आपीश तो भने डाइ वधते पण्यु उपकारक थशे, लागवग वधशे, स्वार्थ सधाशे अवी भुद्धिथी अपाय छे अने १०. प्रथम आ पुरुषे मारा पर अहुञ्ज उपकार कयो छे; माटे आपवुं अवी भुद्धिथी अपाय छे.

कंटाणो आव्यो ४ होय अने जेथी हेहाहिक ४३ भाव उपरथी भन विरक्ता थयुं होय तो सम्यग् दर्शन-राजन-यारित्रिवाणी त्रिपथगा(हिंय गंगा)मां नित्ये सावधान-पण्यु रनान-निभजनन करी निज आत्मानी अनाहि रागदंषाहिकजनित भवितव्या टाणो शुद्ध-परमशुद्ध-निर्गणी थवुं धटे.

स. क. वि.

१४४

श्री आत्मानंद प्रकाश,

शास्त्रोमां ते दानना सुपात्रदान, अलयदान, अनुकंपादान, कीर्तिदान अने उचितदान अम पांच प्रकारे कहेला छे, तेमां पाणि हुनियामां अपाता सर्व दानोनो समावेश थाय छे.

१. वध, अंधनाहिकथी लयलीत अपेक्षा ज्ञाने तेमना प्राणोने भवावी निर्जय करवा ते अलयदान कहेवाय छे. अने तेनाथी लाञ्छुं आयुष्य, निरोगी शरीर, उत्कृष्ट इप अने कीर्तिने संपादन करे छे.

विद्वीना शांति भाटे करेली छिंसा ते पाणि विश्व करनारी ज छे, तेमज दुक्षाचारनी शुद्धिकी करेली छिंसा दुखनो नाश करनारी छे, जेथी अलयदानइप धर्मना आराधनथी धर्ष्या अनुष्ठो मोक्षमां गया छे. श्री शांतिनाथ प्रभुनु दृष्टांत ते भाटे मशहूर छे.

२. शान, दर्शन, चारित्र तथा तप, क्षमा, शील, संयम वजेरे गुणोने धारण्य करवामां पात्रइप ते सुपात्र कहेवाय छे अने तेओने आपेक्षु दान सुपात्रदान कहेवाय छे. जिनप्रासादमां, उतम साधुओना उपयोगमां आवती वरतुअंगा वहेराववामां, न्यायथा उपार्जन करेल लक्ष्मी उदार मनथी आपनारने छेवटे भोक्ष मणे छे. शालिलदत्ती जेम वैकव-लक्ष्मी मणे छे अने तेथी तीर्थंकर न्यक्तीना पहवी पाणि प्राप्त थाय छे. सती यंदनभाणाए वीर प्रभुने दान देवाथा ते ज लवमां भोक्ष प्राप्त करेल छे.

३. दीन, दीर्घ तथा हुब्बल रोगी वजेरे ज्ञाने पात्रापात्रनी विचारण्या कर्या सिवाय जे द्याथो वस्त्र, अम, औपध वजेरे आपतुं ते अनुकंपादान कहेवाय छे. शुद्ध धर्मीपाणि द्याथो शोभतुं होवाथा आ दान हेवुं ज जोध्यो. तेना पर जगदुशाख, विक्षमराजा वजेरेना चरित्रो मोजुह छे. दाननो ए नीजे प्रकार छे.

४. अवसर आवे थोऱ्य परोण्याने, हेव गुरुना समागम वभते, माहिर यण्याववा अने प्रतिधाना समये वधामणी आपनारने तेमज काव्यकथाहि संलग्नावनार उतम कवि आहिने दान आपतुं ते उचितदान कहेवाय छे. तेना जगतमां यश, कीर्ति वधे छे, शासननी ग्रशंसा वधे छे. तेना विक्षम राजा, जोज राजा ते धनपाण कविना दृष्टांतो ग्रसिक्ष छे.

५. पोताना दुण, वंश, इप, विद्वा, शुण आहिकना वर्षुन माटे जे भाट, चारण, गवैया, भागण आहिकने जे दान हेवुं ते कीर्तिदान कहेवाय छे. तेना उपर विमणशाखुं चरित्र जण्यावा जेवुं छे.

ऐ पाचे दानोमांथो अलय अने सुपात्रदानथी भोक्ष थाय छे तेमज अनुकंपादान, उचितदान तथा कीर्तिदानथी भोगाहिक पाणि मणे छे, भाटे विवेशी भवुष्ठोमे सर्व प्रकारे दान धर्मतुं आराधन करवुं.

आत्मवट्टस्तम.

શ્રીનની પૂરણ.

તેળવણીની વધતી જતી આવરણકતા.

ભાવ્ય વાતાવરણ અને ઉત્સાહ વચ્ચે ખુદ્દી સુકાયેસ-

→

શેડ ઈશ્વરલાલ અમૃતભરાય જૈન બોડીંગ.

બોડીંગનો જન્મ:-

રાધનપુરને આગણે 'જૈન વિદ્યાભુવન' નામની બોડીંગ ડેટલાક સમયથી વાર્ષિક લવાજમતા ધોરણે ચાલતી હતી. છેક્ષા ડેટલાક સમયથી આ તંત્ર શિથિદ બન્યું, જ્યારે તેનો માર્ગ કાઢવા માટે બોડીંગને વધારે સમૃદ્ધ અને સગ્રાતાળી કરવાની અગત્ય વધી હતી.

મુંબઈના શેરહલાલ, રાધનપુરી શેડ કાન્નિલાલ ઈશ્વરલાલને આ અગત્ય સમયથી. તેમનું ઉદ્ઘાર હિલ સખાવતની અગત્ય સમજવા માટે અસ હતું. પણ તો એની પાણી લાખો આપવા એ એમને મન મહ-

વિદ્યાવ્યાસંગી હાનવીર શેડ
શ્રી કાન્નિલાલ ઈશ્વરલાલ રાધનપુર.
ત્વનો પ્રથમ ન હતો. સંસ્થાનું તંત્ર પોતાના પ્રદરથી ચલાવવાની જવાબદારી તેઓએ હાથમાં દીધી. આ સમયે સંસ્થાનું જૂતું ફૂડ માત્ર છ હજરનું હતું. એટલે પોતાના તરરફથી આ લડોળ પોણા લાખતું કરવામાં આવ્યું, બીજી આજુ વિદ્યાર્થીઓની જાંખ્યા પચાસની થતાં સંશ્યા માટે હા. ૪૫૦૦૦ ના ખરચે એક લભ્ય મહાન તૈપાર કરાવવામાં આવ્યું. રાધનપુરના જૈન જગતની વિદ્યાર્થી જનતા માટે તવા લાખની

શેડ શ્રી કાન્નિલાલ ઈશ્વરલાલના અ. સૌ.
ધર્મપત્ની શ્રીમતી શકુંતલા ખણેન.

१४३

श्री आत्मानंद प्रकाश।

आ उदार सभावत अपूर्व आवकारहायक नारडी. संस्था माटे गोताना पिताशीना रमरण्यार्थी तेजोंतुं नाम जेडी 'शेठ धर्मसंस्कार असुखपराय भोरणीया' जैन ऐर्डिंग'या तेना जहेरात करवामां आवी, अने तेना उद्घाटनना भडोत्सव ता. २५ भी इसेमध्यर १६३७ शनिवारे नक्षी थां आ प्रसंगे शान-प्रचारक आचार्य श्री विजयवद्धभ-सूरीथरलु महाराज, आचार्य श्री विजयवलितस्त्रिलु तेम ज आगेवान शिक्षण-ग्रेमीओने नोतरवामां आव्या.

अपूर्व उत्साहः—

राधनपुरनो आ शानोत्सव एटले अपूर्व उत्साहतुं पुर. आ प्रसंगे आवनार भडोमानेतुं स्वागत छेक ता. १८-१२-३७ था वीरमगाम स्टेशनथी ज करवानी चोजना थध हती. बाद शेठ तरक्षी रोकामेल मोटरोदारा राधनपुरजवातुं हतुं भार्गमां संभेक्षर तीर्थना दर्शननो लाल भगे ए भाटे त्यां बोजन वगेरे व्यवस्था राखवामां आवेल. उत्सव निमित्त आवनार डोध पण्य व्यक्ति भाटे आ व्यवस्था झुक्ती हती. आ कार्यवाहीमां लाई केसंगजाई जगत्तुन तेमज शा. पनालाल झुमभराम लाई ए सारी जहेमत उदाही हती.

आ उत्सव एटले समस्त राधनपुरनो उत्सव. साराये शहेरने धन्जपताकाथी शाखुगारवामां आव्युं. ऐर्डिंगना मडान पासे ए विशाळ मंडळ राजदरभारने लुधावे तेटला लकडाथी तेयार करवामां आव्यो हतो. ऐर्डिंगना होवतुं हेव-मंहिर पण्य 'हेव-मंहिर' नामने शोबावे तेवुं हेहीथमान अनाव्युं हतुं.

उत्सवना आगले दिवसे आ. विजयवद्धभसूरीथरलु महाराज पधारता तेजोशीतुं अपूर्व स्वागत करवामां आव्युं. सुवर्णना त्रय तोरणे ए आ स्वागतना उत्साह रंगना आकर्षक शोबता हता.

स्वागतनी सधणी व्यवस्था मुंबध देन स्वयंसेवक मंडणना ७५ तेमज अंबाला (पंजाब) जैन ऐर्डिंगना ३० स्वयंसेवकोने सोंपनामां आवी हती. तेमज उमेदपुर जैन बालाश्रमनो १८४२ आ प्रसंगे नोतरवामां आव्यो हतो. श्रीमती लेखवती जैना, पांडित राजेन्द्रप्रसाद, शेठ माणेकलाल युनीलाल, शेठ सकरचंद भोतीलाल, श्री भोतीचंद गिरधर कापडीया, शेठ गुणेचंद धरमचंद, लाला नानकचंदलु, लाला चंद्रगुप्तलु, लाला प्रकाशचंदलु, श्री मूलचंद आशाराम वैराडी, श्रीयुत गुलामचंदलु ढाका, शेठ रतिलाल वाडीलाल आहि लहारगामना मुख्य भडोमानो हता. ६२६२ भडोमानोना बोजन माटे चांहीना वासज्ञा आस कराववामां आव्या हता.

भेणावडोः—

ता. २५-१२-३७ शनिवारे उद्घाटननो भेणववामां आवता शेठना पुनी सुर्णीला घेने भधुर स्वागत गीतथी कार्यनो आरंभ कर्यो. संस्थाना बाणडोतुं तथा प्राणुसुभ गवैयातुं संगीत रजू थयुं. बाद ऐर्डिंगना गुहपति श्री दलपतराय वि. भडोताए आमंत्रण वांची प्राथमिक निवेदन रजू कर्युं. श्री कछलभाई वि. वक्तव्य आवेल संहेशाए वांची संबोधाव्या, जेमां शेठ कीकालाई ग्रेमचंद रायचंद मुंबध, ऐर्डिंग रटोळ

જાનની પરિય-ઓર્ડિંગનું ઉદ્ઘાટન.

૧૪૭

એકસચે-જના પ્રમુખ શેડ ચુનીલાલ પ્રેમચંદ, શેડ જીવતલાલ પ્રતાપશી, શેડ કરમચંદ ચુનીલાલ, શેડ અમૃતલાલ કાળીહાસ, શેડ કાળીહાસ જસરાજ, શેડ મકનણ જુડાભાઈ, શેડ જગમોહનલાલ કાપડીયા, શેડ મોહનલાલ જોડીહાસ, શેડ લલલુભાઈ દીપચંદ, શેડ વીરચંદ પાનાચંદ, જવેરી મોહનલાલ હેમચંદ, શેડ લલલુભાઈ કરમચંદ, બીજોદર મહારાજન, પી. જે. સરાફ, શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગર, મી. તેલંગ, જૈન ભાળાશ્રમ પાલીતાણા વગેરે મુજબ હના.

બાદ શ્રીયુત કાંતિલાલ ભખરલાલ શાહે રાધનપુરના ના. નવાય સાહેયને સંસ્થા ખુલ્લી મુક્તરાજી વિનાંતિ ડરતા સંસ્થાનો પૂર્વ ધતિહાસ અને આજની પરિસ્થિતિનો ઘ્યાલ આપ્યો હતો. પછી તેઓએ પોતાનું લાપણ વાંચી સંલાળાંયું હતું.

**ખુદાવિંદ નામદાર નવાય સાહેય બહાદુર, પરમપૂજ્ય આચાર્ય
મહારાજ શ્રી વિજયલલિતસૂરીશ્વરજી, આચાર્ય મહારાજ શ્રી
વિજયલલિતસૂરીશ્વરજી, નામદાર સુખા સાહેય, મહેરભાન
દીવાન સાહેય, અમલદારવર્ગ તથા સદ્ગુરુજીના,**

મહારા પૂજ્ય પિતાશ્રીના સમરણ્યાર્થે જોલવામાં આવેલ આ છાનાલયના નવા મકાનની ઉદ્ઘાટન કિયા ખુદાવિંદ નેકનામદાર નવાય સાહેય બહાદુરના શુલ્ક દરતે થવાની હોંગ હું આજનો દિવસ, મહારા જીવનમાં યાદગાર ગણીશા.

આ છાનાલય જૈન ડામના નિવાથિયો માટે જ હોવા છતાં, આપ નામદાર પોતાની પ્રજા, પછી તે ગમે તે ક્રોન હોય, પણ તે પ્રત્યે આપનું નાત્સલ્ય, પોતાના પુત્ર તરીકેનું ગણુત્તા હોવાથી, બોર્ડિંગના મકાનનો, આપના મુખ્યારક હાથે જોલવાની, મારી નામ માગણીને, આપ ઉદારહિલના રાજ્યાંશે, મંજૂર રાખી, તે બદલે હું આપ નામદારનો અંતઃકરણપૂર્વક આભાર માટું છું.

હજુ તો, આપ નામદારને ગાહીનશીન થયાને પૂરું વર્ષ પણ થયું નથી, ત્યાં તો આપના શુલ્ક દરતે લોકોપણોણી કામેની શરૂઆત થઈ ચૂકી છે. ઇસને મહિના પહેલાં, શેડ વાડીલાલ પુનમચંદ દિનનું સેનેટરીઅમના મકાનના પાયો નાખ્યાની કિયા આપના દરતે થઈ હતી. ત્યાં આજે મારા મર્ભુંમ પિતાશ્રીના નામની બોર્ડિંગના નવા મકાનની ઉદ્ઘાટન કિયા આપ નામદારના જ શુલ્ક દરતે થાય છે.

થોડા થોડા સમયના અંતરે આવી લોકોપણોણી સંસ્થાઓ, આપ દ્યાળું રાજ્યના શુલ્ક દરતે ઉધોડો, અને આપના લાંબા રાજ્ય વહીવટ દરમયાન, તેનો સંપૂર્ણ યશ, ધ્યાન આપને અર્પો, તેવું આજના મંગલમય દિવસે, આપની સમગ્ર પ્રજાની વતી પરમાત્મા પાસે માગું છું.

પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયલલિતસૂરીશ્વરજી તથા વિજયલલિતસૂરીશ્વરજી, અંભાત જેટલા દૂર મુકામથી આઠલી વર્ષોનું ઉત્તરે અનેક મુસ્કેલીઓ વેરીને, આવી

ओकाद नवी नैन संस्था, खुलती जेवानी आपनी अविलापानी किंमत आंकनानी शक्ति महारा जेवा पामर भनुष्यमां नथी.

उग्रतर्णी पाढण भरत भनेका आचार्यकी आपनुं आयुष्य नैन डामना नशीअनी आतर शासनहेव लंबावे अने ओडां धर्यां वधु छात्रावयो, विद्यावयो अने नैन झळेज स्थापवातुं कार्य आपनी हेयातीमां थाएं जेया हुनियानी बीज प्रज्ञयो साथे नैन डाम ओक्सरणी जिभी शके.

गृहस्थी, आजना आ समारंभमां भारा नअ आमंत्रयने भान आपी तमो सर्वमांथी पञ्जाय, मुंख्य आहि दूर देशाचा पधारी आ समारंभते भाजन अनावयो छे तेथी हुं तमो सर्वे सहगृहस्थीतो अंतःकरणपूर्वक आआर भानुं छुं अने तमारं आशुं पातलुं स्वागत करवानुं भने जे भाग्य ग्राम थयुं छे ते बदल हुं परमात्मानो आआर भानुं छुं,

हे लुं आ ओडांग अंगेनो सामान्य उत्तिदास धर्यो ज टूंकगां आपने जग्यावीश, उत्तिदास अमुकभद्रास नैन ओडांगना नाभयी ओगाभाती आ संस्था त्रय वर्ष पहेलां “राधनपुर नैन विद्यालयन”ना नाभयी ओगाभाती दनी. अत्रेना सधी गृहस्थेनावार्षिक लवान्नभती मद्दथी लगलग सातेक वर्ष आ संस्था चाली. तेवामां विद्यालयन भाटे स्थायी मडान अनावता इड भाटे श्रीखुत दरजावनदास दरजावनदास तथा श्रीखुत जेसीगाभाई चुनीलाल भारी पासे आव्या. मडान अनावी लेवा डेटलीक शरते इपीआ वीस हजार आपनानी भें इखुतात की पण ओडांक दिवसमां भारा पुन्य उद्ययो भारी भारनामां इरहार थई गयो अने आपी संस्था हुं ज यवावुं तेवी इच्छा थध. विद्यालय पासे ते वर्षते ७ एक हजारनुं भडाण दतुं. ते २५ग घीन डाई शुभ डाममां वपराय अने विद्यालयमां ओडांमां ओडां त्रिस विद्यार्थियो राख्या भाटे कुले इपीआ त्रिस हजारनी २५म अनामत राख्य॥. भने जग्याततां अति दर्श थाय छे उ ओडांग भारी थयाने हज त्रय वर्ष थया नथी लां दाल पयास विद्यार्थियो आ ओडांगेनो लाल वे छे अने छात्रावयनुं जे नवुं मडान, घुहाविंह नेकनामहार नवाय साहेब घहादुर छमण्यां घुव्युं भूकटो, ते पांचग दुव खर्च ३ ४५०००) थयो छे अने ते सिवाय ओडांगना निलाव अथवे इपीआ घेण्या लाय जुदा काठरामां आव्या छे ओटके कुले इपीआ ओक लाय वीस हजार आ संस्था पांचग अत्यारसुधीमां थाय छे.

अभारा राज्यमां राज्य तरक्षी तदन महान उग्रतर्णी छाइरा अने छाइरीओने आपाती होए तेनो लाल आलुआलुना गामडाना विद्यार्थियोने सारौ भवी शके छे. राज्य तरक्षी तदन महात उग्रतर्णीती सगरड आतर घुहाविंह नेकनामहार नवाय साहेब घहादुरनो नेटके आआर भानीये तेटके ओडा छे.

नैन समाजनी छालनी आर्थिक स्थिति जेनां आवां छात्रावयो आपणे अनेक डेकाणु उधाडे छुटको छे. आ ओडांभमां छेला ऐ वर्षमां विद्यार्थियोनी संभ्या घमण्य

જ્ઞાનની પરખ-યોડીંગતું ઉદ્ઘાટન.

૬૪૮

રાખવા છતાં કેટલીએ અરણુઓને જગ્યાના સંકાચને લીધે પાછી કાઢી પડે છે. આપણા સમાજની સ્થિતિનો ખ્યાલ આ ઉપરથી રહેને આવી શકશે. છાત્રાદ્યોમાં વિદ્યાર્થીનું જીવન ધડવાતું હોય છે. આજનો વિદ્યાર્થી તે સમાજનો વારસદાર છે, આત્મતી કાલનો શદેરી છે અને રાષ્ટ્રની દોષત છે તેથી તે નમૂનેદાર શદેરી અને સમાજને જવાખદર વ્યક્તિ બને તે બાખતનો ખાસ ખ્યાલ રાખવાનો હોય છે. છાત્રાદ્યમાં રહી વિદ્યાર્થોને વ્યવહારિક શિક્ષણ સાથે ધાર્મિક શિક્ષણ લેવાના ઇરજ પડે છે. આપણા ખાળડોમાં ધાર્મિક સંરક્ષણ દદ ધર્ષ શકે, તો પછી મોટી ઉમરે પહોંચતાં, તે સંરક્ષણનો સેપ, જરા પણ ભૂમાય નહિયાં. આજની ડેલેજની કેળવણી લેતા મોટા વિદ્યાર્થોમાં, આવા સંરક્ષણની ખામીનો ને ખૂબ સંભળાય છે, તેનું કારણ નાનપણુંમાં ધાર્મિક અભ્યાસની ખામીનું છે.

ગૃહરથો, કેળવણી અને ઐકારી એ એ પ્રક્રણો આજે દરેક ડામેની માફિક ને. ડામને પણ મૂંઝની રહ્યા છે. આજના અતિ અડપથી આગળ વધતા, આ નવયુગનાં ને ડાઈ બાળક, કેળવણી લીધા વિનાનો રહી જાય, અને ઐકારીના પંજમાં રીખાનો ને ડાઈ સ્વામી બામ, દુઃખથી કંદાળીને, પોતાનો જીવનનો અંત લાવે તો તે સરનું પાપ મારી સમજ પ્રમાણે ડામના શ્રીમંતોના ચિર આવે છે. છતી શક્તિ ગોપવા માટે આપણે પ્રતિક્રમણુંમાં માશી માગતી પડે છે. ઐકાદ વખત થયેલ ભૂલ માટે મારી હોંઠ શકે. હર વખત થતી ભૂલને જતી કરે તેટલા ભોગા શાસનહેવ નથી. કેળવણી અને ઐકારીના આ વિશેયોમાં આપણો ઓમંત વર્ગ ધારે તો ધણું કરી શકે પરંતુ સમાજના ક્રમનશીલે, આપણું મતમતાંતરાને લાવે, શ્રાવક અને શ્રાવિકની આત્મરિક સ્થિતિ તહીન ભૂલી ગયા છીએ. દરેકને પોતપોતાનો પ્રમાણુંક મત સ્વતંત્ર રીતે કરવાની છૂટ વિચારણા હોંઠ શકે, પણ આખા સમાજની વિચારણાનો પ્રશ્ન, જ્યારે આવે, ત્યારે અંગત મતલેદેને ભૂલી જઈ, એકસંપાદા તોનો જીકેલ કરવો જોઈએ. પારસી ડામ, ઇકત એક લાખની વરતીનાળી હોવા છતાં, ડામ પ્રત્યે, તેમનો સેવાલાવ જુઓ. એક લાખની નાની વરતીનાળી ડામે, ડામના ઉદ્ધાર માટે, મહાન સખાવતોથી, અને એકસંપાદા, વધાપાર રોજગાર અને હુનર ઉદ્ઘોગેમાં ને સ્થાન લીધું છે. તે વિચારવાનું છે. સાત ક્ષેત્રને પોતાનાર, શ્રાવકના ઉદ્ઘારનો વિપ્યા, હવે તાકીદે દાથ લેતાની જરૂર છે. હલરો સુંદર દેવાલયો, દેવોને પણ દુર્બલ એવું તીર્થાધિરાજ શરૂંજય અને ભીજાં તીર્થક્ષેત્રો, વિગેર જેતાં, તપાસવાં અને સાચવાની જતાખદારી શ્રાવક ક્ષેત્ર ઉપર છે, માટે શ્રાવક સુખી અને શ્રદ્ધાળું હશે તો જ તન, મન અને ધનથી, પોતાની ઇરજ અહા કરી શકશે. વિચાર કરો, જૈન સમાજનું સ્થાન હાલ કયાં છે? પુષ્કળ દ્રોધ અયીવા છતાં આપણે પાછળ ને પાછળ કેમ રહીએ છીએ? આવા પ્રશ્નો નિકાલ અહુ જ વિચારપૂર્વક અને વિવેકપૂર્વક તાકીદે લાવવાની જરૂર છે.

નેકનામહાર, આપનો કીમતી સમય મેં જરા વધુ લાધો છે તે ખાતર હું આપ નામદારની ક્ષમા ચાહું છું.

ગૃહરથો, હું મારું વક્તવ્ય પૂર્ણ કરું તે પહેલા આ સંસ્થાના દરેક કાર્યમાં પોતાની

१४८

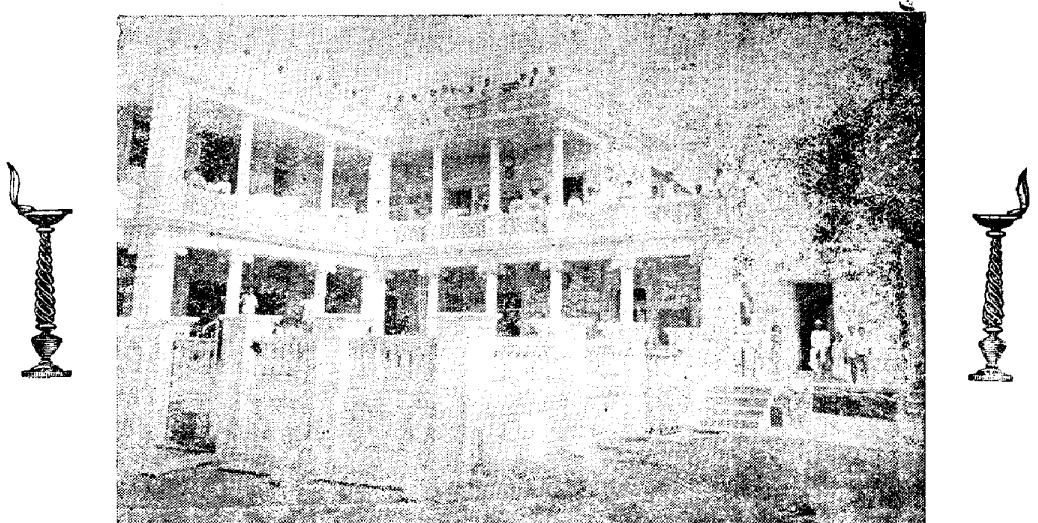
શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કીમતી સલાહનો અને શરીરનો ભોગ આપનાર શ્રીયુત જેસીંગભાઈ ચુનીલાલ અને શ્રીયુત હરગોવનદાસ હરળનહાસનો અને ગાંધી લહેરચંડ પરશોતમમાસનો અંતઃકરણપૂર્વક આલાર માતું છું. આ ત્રણે વ્યક્તિઓની નિઃસ્વાથ સેવા ખાતર આ એડીંગ હમેશને માટે તેમની કાઢી છે.

નેકનામદાર નવાય સાહેય ખાહાદુરને આ નવું મકાન ખુલ્લું મુકવાની વિનંતિ કરું તે પહેલાં એ શબ્દો આ છાત્રાલયના વિવાદીઓને કહું છું કે, આ અને આવાં હરેક છાત્રાલયો જોલવાનો આસ હેતુ તમારું ચારિન ઘડાય અને તમો નમૂનેદાર શહેરી બનો તે હોય છે. તમારામાંથી ડાઈ વિદ્યાર્થી મોટા થયા પછી આવી એકાદ એડીંગ સ્થાપના શક્તિશાળી થશે તો મારો આ પ્રયત્ન હું સફળ થયો માનીશ.

ઉદ્ઘારાદિના માયાળુ રાજની, હવે હું આપ નામદારને ધર્થુ જ નાત્રાયુર્વક વિનંતિ કરું છું કે આ મકાન ખુલ્લું મુકવાની કિયા આપને શુભ હરતે થાય, અને આપ નામદારનો શુભ આશીર્વાદ આ સંસ્થા અને આ સંસ્થાના જ્ઞાનકો ઉપર ઉત્તરે. પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા આપ નામદારને, સંપૂર્ણ તંહુરશીલરલું લાંખું આયુષ્ય બસ્તો, અને આપના લાંખા રાજ્ય વહીવટ દરમ્યાન, આવી સેંકડો લોકાપથેરી સંસ્થાએ, આપના દુઃખ હરતે જોલાઓ, તેવું શાસનદેવ પાસે માગી એસી જ્ઞાની આપ નામદારની રણ લઈ છું.

આદ નવાય સાહેયના હરતે એડીંગ ખુલ્લી મુકવામાં આવી હતી.

શ્રી શ્રી ઈશ્વરલાલ અમુલખરચ
મોરધીયા નૈન એડીંગનું
આલીશાન મકાન,

જ્ઞાનની પરથ-એડોઇંગનું ઉદ્ઘાટન.

૧૫૧

બાહુ આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરી.
શ્રીમદ્ મહારાજે જણાયું કે અતે મેટ્રિક સુધી
રાજ્ય તરફથી ક્રી શિક્ષણ છે, પરંતુ એક
કુલેજ કરવાના અગત્ય છે. બાહુ તેઓ-
શ્રીએ રાજ અને પ્રભાનો ધર્મ સમ-
જાળ્યો હતો. ત્યારાનું શેહ ગુલાયંદાજ
છું, ઓ મોતીયંદ ગિરધરલાલ ડાપડીયા.
શ્રીમતી લેખનતી જેની, સર ન્યાયાર્થીશ
ને સંગભાઈ ચુતીલાલ આદિએ સખાવતને
અનુમોદાતા વ્યક્તત્વો રંજૂ કરી શિક્ષણની
અગત્ય સમજાવી હતી.

છેવટ આટકી ઉમહા સખાવત માટે
ના. ન્યાય સાહેબે ધન્યવાહ આપી પોતાનું
સમયેચિન વક્તાય રંજૂ કર્યું હતું અને
પરસ્પર આલાર માની, દારતોરા એનાયત
કરવામાં આવ્યા હતા.

દાનવીરને માનપત્ર:—

તા. ૨૫-૧૨-૩૭ના સાંજના વાગે રાધનપુર રેટના હિવાન સાહેબના પ્રમુખ જ્ઞાનાચ્છે
નાચે શેહ કાન્તિલાલ છથ્યરલાલને માનપત્ર આપવાનો મેળારડો કરવામાં આવ્યો હતો.

આરંભમાં કવિ ભોગીલાલ, પ્રાણસુખ નાયક, વરેરેના સંગીત થાણ બાહુ શેહ
લખમીયંદ પ્રેમયંદની દરખાસ્ત અને શેહ ગીરધરલાલ ક્રીકમના ટેચાથા પ્રમુખની ચુંણુણી
કરવામાં આવી હતી. બાહુ શેહ કાન્તિલાલ છથ્યરલાલને એનાયત કરવામાં આવતાર
માનપત્ર નાચે મુજબ વાંચી સંભળાયું હતું.

સ્વધર્મનિષ્ઠમંધુ

શ્રીમાન્દુ કાન્તિલાલ છથ્યરલાલ મોરખીએ,

રાધનપુર અને તેની આસપાસના પ્રદેશોમાં વસા વિદ્યાર્થીઓને જીતનાં સાંચતો
પૂરાં પાડવાના આશયથી સવા લાખ ડૂધીએ જેટલી ગંગાવર રકમ કાઢીને આપતા
સ્વર્ગસ્થ પિતાશ્રીના શુલ સ્મરણ નિમિત્તે 'શ્રી મોરખીએ છથ્યરલાલ નૈન એડોઇંગ'ની
આપે રથાપતા કરી છે, જેતા ઉદ્ઘાટન પ્રસંગે અતે એકત્ર થયેલા અમે રાધનપુર-
નિવાસી નૈન બંધુઓ આપતું અન્તાંકરણપૂર્વક અલિનંદન કરીએ છીએ.

સાધારણ રિથિતમાંથી આપણે આગળ વધી અનેક જનસેવાની ઉપયોગી
પ્રબૃત્તિઓમાં ઉદાર કર્યો આપી જે ધર્મ અને કીર્તિ આપે આટલી નાની ઉમરમાં
સંપાદન કર્યો છે, તે માટે અમે રાધાપુરી બંધુઓ આપતા નિષે અત્યન્ત માન અને

અજ્ઞાનતિમિરતરણી.

શ્રીએ વિજયવલ્લભસૂરીથ્રણ
મહારાજ.

१५२

श्री आत्मानंह प्रकाशः

प्रेमना लागण्ही अनुबर्तीचे धीये. डेणवण्हीना क्षेत्रमां आपतो उदार हाथ भाव राधनपुरनी जैन प्रज्ञ पूरतो संकायी नडि राखतां अभिल दिंहना जैनोने लाल मणे ने भाटे इपीआ पव्यीस उग्नरनी नाहर २५म जैन समाजतुं नेतृत्व धरावती ओ जैन श्वेतांखर मूर्तिपूज्ञ कॉन्फ्रेस उत्तरक सोंपी जैनोना प्राथमिक डेणवण्हीने आपे वेग आप्ये छे. तहुपरान्त श्री भग्नवीर जैन विवादयने इपीआ दश उग्नरनी २५म आपीने तथा ताजेतरमां योग्यली श्री अंभाला आत्माराम जैन कॉसेज्जने इपीआ अगीआर उग्नरनी सुन्दर २५म लेट धरी उच्च डेणवण्ही प्रतेना आपती तीव्र लागण्ही अने सहानुभूति आपे पूरवार करी छे, ने भाटे आप्या जैन समाज आपतो आरे कडणी छे. अनेक जैनेतर संस्थाच्या तेमज भवाराष्ट्रीय प्रवृत्तिच्या पश्च आपती उदार आर्थिक सहाय दारा विविध प्रकारे पोषण याभी रही छे. आ रीते आपनी उदार भावना जैन अंधुओथी भाडीने अभिल दिंहनी समग्र जनताना कल्याणुकार्य सुधी पहेंचवानो मनोरथ धरावे छे ए खरेखर अभिनंदन योग्य अने अनुकरण्हीय छे.

जैन धर्म प्रयेती आपना शक्ता जाणीती छे. आपतो सर्व ज्ञवनव्यवहार जैन धर्मना भूग सिद्धान्तो अनुसार धडवानो आप सतत प्रयत्न सेवा छे अने मुंबधतुं ज्ञवन असाधारण्य व्यवसाय तेमज उपाधिच्याथी लरेलुं होवा छतां आप सामायिक, पूजा विजेत धर्मनियमोतुं नियमित अनुपालन करीने आत्मज्ञवनने उज्ज्वल यनावी रव्वा छे. धर्मकियां साधनो पूरा पाडवानी दिशाच्ये पश्च आपनाथी यनतुं करवा आप चूक्या नथा. राधनपुर जैन शाणाने इपीआ वीश उग्नरनी उभदा लेट धरी धार्मिक किया करनाराज्ञाने आपे ने उतेज्जन आप्युं छे ते राधनपुरनी जैन प्रज्ञ कठी विसरी शक्त तेम छे ज नडि. ज्ञवद्याना विविध क्षेत्रामां पश्च आपतो उदार हाथ उरहूमेशने भाटे लंबातो रव्वो छे. अपंग ढार प्रतेती द्याया प्रेराइने तेत्योने हुष्काणमां पडती धासयारानी मुर्झेली हूर करवा भाटे राधनपुरमां भीड खरीद करवा भाटे आपे इपीआ दश उग्नरनी उदार २५म अर्पण्यु करी छे.

आपना निवासस्थान वाले पारवेता प्रज्ञने पश्च आप विसरी गया नथा. त्यां वसती ग्रलानां मुख, शान्ति अने आरोग्यने पोएक 'धृथिरत्वाद् पार्क'ने नामे ओग्य-आतुं सुन्दर उद्घान वाले पारवेती जनताने वक्षीश करीने आपे त्यांनी प्रज्ञने आसारमुग्ध यनावी छे.

आपतो अंगत परिचय एट्लो ज अंधुर अने प्रतिज्ञनक छे. आपनी पासे डेअ पश्च सारा कार्य भाटे महाभागवा आवनार कठी पश्च निराश थहने पाणे इर्ही नथा. धर्म, समाज तथा देशभितानां कर्येमां आपती उद्घारता जगभाष्टेर छे. मुंबधती अनेक जाहेर संस्थाच्यामां आप सेवाभावथा रसपूर्वक लाग लध रव्वा छे. जैनोना जाहेर ज्ञवनमां आपतो छीसो दिनप्रतिदिन वधतो ज्य छे. एक गृहस्थ तरीके आपतुं ज्ञव सौजन्य अने नक्रनाथी लरेलुं छे; एक मित्र तरीके आपतो निभालस सरण स्तेहाव

જાનતી પરા-ખાઈ ગણું ઉદ્ઘાટન.

૧૫૩

સુનિદિત છે; જોક વ્યાપારી તરફિ મુંબાંની શેરાયાલરના હવાલમંડળમાં આપતું સુઅારક નામ પ્રથમ પંક્તિએ શોભે છે, જે માટે અમે રાધનપુરના કૈન પ્રજા ખરેખર ખૂબ મગદર છીએ.

અન્તમાં આપ સુસમૃદ્ધ અને દીવાયુ અનો અને દેશ, સમાજ તેમજ ધર્મને આપના તત, મન અને ધતનો નિરન્તર અનેકવિષ લાભ આપતા રહેણ એ જું અમારા અન્તરની અસિવાયા, આશિષ અને પ્રાર્થના ! ! !

રાધનપુર તા. ૨૫-૧૨-૧૯૩૭

રાધનપુરની જૈન પ્રજા તરફથી

ત્યારાદ શ્રી રાજેન્દ્રસેમનારાયણ, શ્રી મીરજાલ ટોકરશી શાહ, શ્રી મૂળયંદ આશારામ વૈરાગી, મી મુન્સીઅશ્વ, પંડિત અનનદાલ ડરખચંદ આદિ વક્તાઓએ શેઠ કાન્તિલાલની નાની વય હોય છતાં જોક શ્રીમંતને છાને તેવી સુંદર ઉદ્ઘારદિષ્ટ અને સમાજસેવાની લાવના માટેની તેજોની ઇમજ લાવના માટે પ્રરાંસા કરી આજની સામાજિક પરિસ્થિતિ અને ક્લોનેની ઇજ ઉપર વિવિધ દાખિયિન-હુણે વિવેચનો કર્યા હતા. તેમ જ શ્રી રાજેન્દ્રસેમનારાયણે, યનાસ નદીના પુલના તેમ જ રેખેના અભાવે રાધનપુરમાં મુશ્કેલીનો અંત આચુયા ના. દિવાન સાહેબને વિનિતિ કરી હતી.

ત્યારાદ દી તાન સાહેબે ઉપસંહાર કરતાં જાણ્યાન્યું કે કંતિલાલ શેઠ ઉદ્ઘારહિલથા હા. એ લાભ કેવી મોટી રકમ અર્થી છે. આજે યોગ્ય પાત્રને યોગ્ય માન આપવામાં પ્રમુખસ્થાને મને એસવાતું મળે તેથી વધુ ખુશ થના જેવું ખીણું શું હોય ?

શેઠની ઉદ્ઘારતા અને લોકવિષતા જેઠ મને આનંદ થાય છે અને આચાર્ય શ્રી વિજયલક્ષ્મિસૂરિ અને વિજયલક્ષ્મિસૂરિ પગે ચાલી આ પ્રસંગે અને પધાર્યો તે માટે મિશ્રા આનંદ થાય છે. શેઠશ્રીનો વેપાર અને વ્યવહાર ખૂબ પ્રિય ને મધુર હોવાતું જાણ્યાએ આવે છે. આ જિંદગી સેવા ને સ્વાર્થણ માટે છે તેની તક ગરીબ ને તવંગરોએ લેવાય તેટલી લેવા ન ચૂકવું જોઈએ.

શેઠશ્રી મુંબાં રખીઆ કમાયા છે અને તે અદ્દી અર્થે છે તે રાધનપુરની પ્રજા ને રાજ્ય માટે આનંદનો વિષય છે. તેણો જન-મનુષી માટે આટલો પ્રેમ પ્રશંસનીય છે. શેઠ રાજેન્દ્રપ્રેસાહના પ્રક્રિયાની ખુલ્લાસે કરું છું કે રાધનપુર સુધી રેલ્વે લાવવા માટે ગાયકવાડ સરકાર સાથે નક્કી થઈ ગયું છે જે એ વર્ષમાં પાટણથી અહીં સુધી રેલ્વે થઈ જશે. યનાસ નદીના પુલનો પ્રક્રિયા મુજબે છે કારણ નથી ચાર પાય વર્ષો પોતાતું સ્થાન ફેરવે છે, પરંતુ તેનો નિકાલ પણ આવી જશે.

શ્રી કાન્તિલાલ શેઠ માનપત્રનો નાચે સુજાપ જવાબ આપ્યો હતો.

મહેરાન પ્રમુખ સાહેબ તથા ઓરીસર વર્ગ તથા સહયોગદારો !

મહારા પુન્ય ઉદ્ઘાટન થયેલ ને કંઈ શુલ કાર્ય અભારાથી થયું હશે તે પ્રત્યે જાંતોષની નિશાની તરીકે ને માનપત્ર મને આપ્યું છે, તે મહેને નથી, પણ શુલ કાર્યને

१५४

श्री आत्मानंद प्रकाश.

छे, एटेसे आ मानपत्रनो छिस्सो डामना यत्किंचित् सेवा जे डोळ करे छे ते सर्वने पहेंचे छे. हुं तो इतन शुल कार्यना प्रतिनिधिओमानो एक नानकडो प्रतिनिधि छुं.

आपण्हा समाजनी स्थिति जेतां आपणे शुं कार्य कर्तुं छे, ते जेवा करता शुं करवानुं छे तेनो ज विचार अहु करवानो रहे छे. जैन समाज दाव इत्यां जिभो छे तेनो जे विचार करीये तो आप्या समुद्रभां एक अंदु जेटनुं पञ्च कार्य आपण्हा डोळथी अनी राक्षुं नथी. आजे सवारे में उक्खुं दत्तुं ते पारसी डामनो दाखलो ल्यो. मार्हुम वाडीआ अने तातानी सभावत जुओ. एक लाभनी वस्तीवाणी पारसी डाम समग्र भारतवर्षमां प्रभ्यात छे. आपणे तेऽथा दशगण्ठा छाअे, छतां गुजरात, काहियावाड सिवाय डोळ आपण्हने ओणभतुं नथी.

समलाव अने अनुकूल्या जेना वडे आपणे ओणभाऊचे छाअे ते आजे आपण्हा करतां पारसी डामभां वधु जेघचे छीगे. आपणे तो आपण्हा भत भतांतरोमांथी ज डोंचा आवता नथी. जे आपणे आ प्रमाणे समाज अत्ये ऐदरक्षार ज रहीशुं तो थोडां ज वर्षमां जैन समाज अहु लयंकर स्थितिमां आवी पडशे.

अंधुओ जे मानपत्र तमोचे आप्युं छे तेनो छिस्सो समाजनी जे डोळ सेवा करे तेने पहेंचाजो. आ मानपत्र लध हुं तमोने अने आप्या समाजने वधु ज्वाअदार अन्यो छुं अने हवे पछीनो मारी निंदगीमां भने खरी दोरवणी करवा समान आ मानपत्र मार्गदर्शक थाओ तेवुं धर्शकर पासे भागुं छुं.

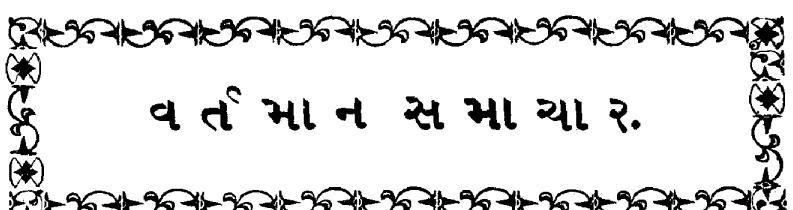
एक वस्तुनी सूचना के जे भारा उक्कनी अहार छे ते करवी हीक लागे छे. ते ए छे के आ मानपत्रनो प्रेआम अत्यारे अंध थया पछी जे इरी उजलेही थवानी बाकी होय तो इरी आ कारखासर भेगा थवानुं जेतां भने भरेभर शरम आवे छे. जे उजलेही थवानी वात साची ज होय तो हुं धण्डा ज प्रमाणिकपणे मानुं छुं ते मारी लायकात माटे जे थवुं जेघचे तेनाथा धण्डुं ज विशेष थाय छे, माटे ए पैसा जेटवा इन्जल रहे तेमां एटवा ज भारा तरक्षी उमेरा रांधनपुरना अंग्रेज धोरणेनो डोळ पण विद्यार्थी वार्षिक परीक्षामां पहेला नंबरे पास थाय तेने पारितोषिक आपवामां अर्थवा

छेवटमां तमारा सर्वना भारा कार्य प्रत्येनां संतोष अने भारा ग्रत्येना प्रेम आतर हुं सर्वं अंधुओनो आलार भानुं छुं.

त्वारयाद अमुभक्षीनो आलार मानी भेणावडे विसर्जन थयो उतो.

आ प्रसंगे अपाचेल अन्य सभावत.

- २०००) श्री आत्मानंद जैन धार्दस्कुल अंथाला (पंलांग)
- १०००) उमेदपुर जैन आणाश्रम उमेदपुर (मारवाड) पेट्रन.
- ५०१) श्री वरकाणा पार्श्वनाथ थोडांग
- ५०१) पाटण्ठना सामगा जैन भांदरना अणोळारभां.
- ५०१) श्री आत्मानंद जैन सभा. (पेट्रन थवा माटे)
- २५१) वटवा जैन आश्रम.

वर्तमान सभाया॒र.

श्री विजयानंहसूरीश्वरल्लनी ज्यति निमित्ते
शेठ श्री सकरचंह मेतीलाल मूण्डलाधनी

उमहा सभावत.

दानवीर श्रावक्कुण्डलभूषण, हेव-
शुरधर्मना परम उपासक शेठ श्री
मेतीलालभाई मूण्डलाधनी एवं
राघनपुरनिवासी अने मुंगाई शहेरन
अथगण्य मुख्य लैन नदरतन इना. श्री
सिद्धायगल्ल तथा श्री शंभेश्वरल्ल पाच्छ
नाथ तीर्थ पर अनन्य भक्ति होताथा
श्री शंभेश्वरल्ल तीर्थ धर्मशाला तेमज
श्री शनुंजयतीर्थ भक्ति निमित्ते अनेक
वर्षा उदारता अनावेत तेमज राघनपुर
शहेरमां जेन झोंगर प्रगती सुअ-
सांति माटेना अनेक संधने अनामी
आपी आत्मकलायु क्युँ हुं
रायं गारी श्री आत्मारामल्ल मदराज
प्रत्ये अनन्य गुरु भक्ति होताथी ते
निमित्ते पर्यु लक्ष्मीनो हृदयो लेता
हता नानी उमरमांथा अब्दयर्थवत
ग्रहण क्युँ हुं. रार्जवासी श्री
आत्मारामल्ल मदराजना पट्टधरशी
विजयवद्धिलसूरीश्वरल्ल महाराज
उपर पछु तेमना तेवी ज भक्ति
होताथा सं. १६८१मां लाडोरमां
पधारी सारो रीते ते पहाडीप्रदान वज्ञते
लक्ष्मीनो सहभ्य डरी गुरुभक्ति प्रदर्शित करी हती.
आयार्य मदराजना सं. १६४३मां राघनपुर दीक्षा प्रसंगे पछु सारो द्रव्योदय कर्यालय होतो.
आ सभा उपर पछु अति प्रेम हो. आया श्रावकरतना हाल ज्ञे के ज्ञात पडी छे
परंतु तेमना सुपुत्र दानवीर श्रावक्कुण्डलभूषण श्रीयुत सकरचंहलाधनी पछु पोताना

स्वर्गवासी दानवीर हेवगुरुर्धर्मना
परमउपासक

शेठ श्री मेतीलाल मूण्डलाधनी.
आयार्यपहाडीप्रदान थतां शेठसाहेबे लां
पधारी सारो रीते ते पहाडीप्रदान वज्ञते
लक्ष्मीनो सहभ्य डरी गुरुभक्ति प्रदर्शित करी हती.
आयार्य मदराजना सं. १६४३मां राघनपुर दीक्षा प्रसंगे पछु सारो द्रव्योदय कर्यालय होतो.
आ सभा उपर पछु अति प्रेम हो. आया श्रावकरतना हाल ज्ञे के ज्ञात पडी छे
परंतु तेमना सुपुत्र दानवीर श्रावक्कुण्डलभूषण श्रीयुत सकरचंहलाधनी पछु पोताना

१५६

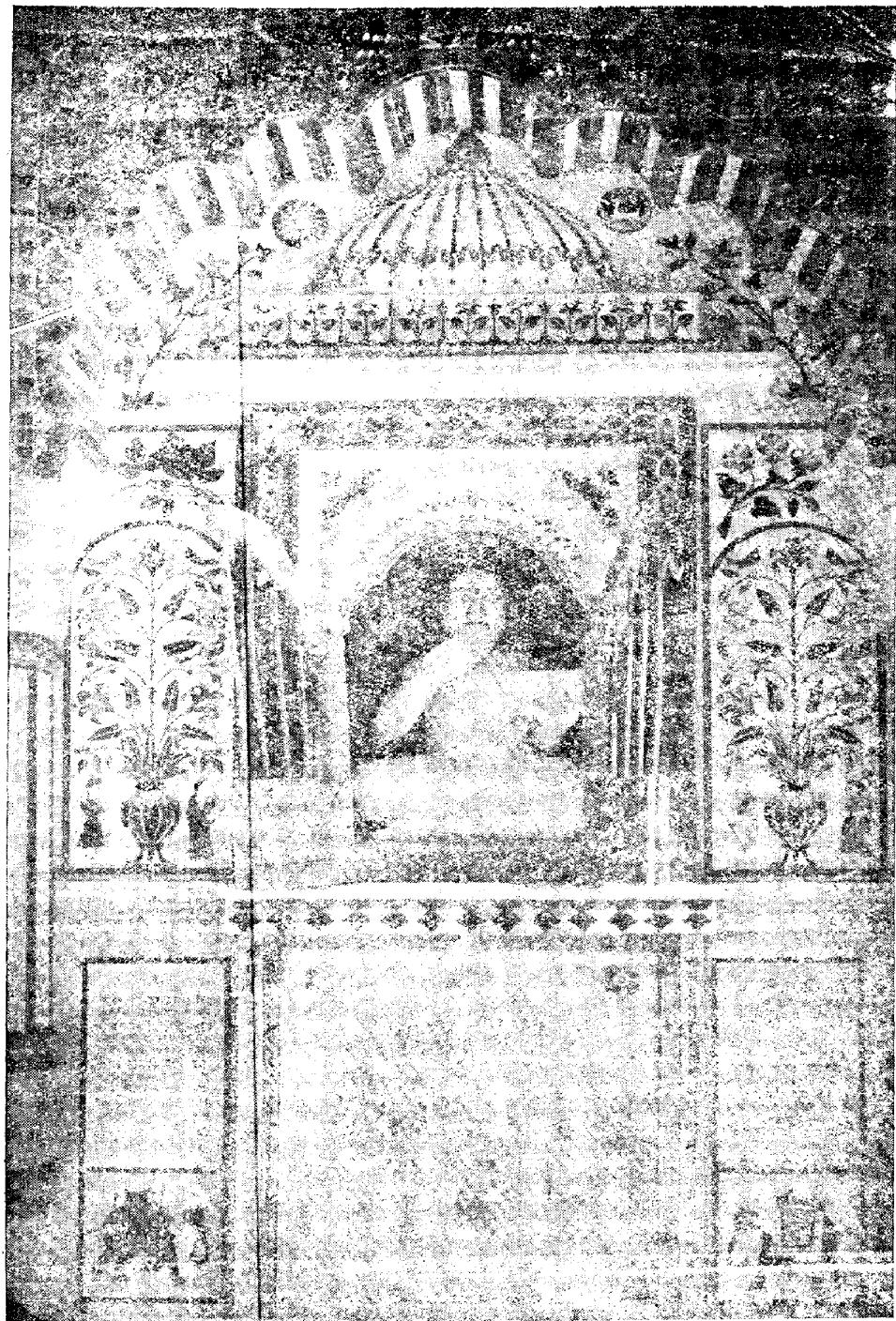
श्री आत्मानंद प्रकाश.

पूज्य पिताने ऐक्यो लक्ष्मनो वारसो लीयो नथी, परंतु देव, गुरु अने धर्म उपरनी अनन्य भजितृभी वारसो पण साथे लीयो क्षे. तेजो पण ते माटे अनेक सभावतो करे छे, जे जगमहेर हड्डीकृत छे; परंतु दाकमां ता. २५-१२-१६३७ना रोज श्री रांधन-पुरमां उदार नररत्न समयमा सभावती शेठ कान्तिलालभाई धर्मवरदावे श्री हृषीरलाल अमुलभराय कैन घोडीगनी उहधारन किया करवाना प्रसंगे श्रीमह आचार्य श्री विज्यवल्लभसूरीथराम भदाराजने पंजाय ज्वां पडेवा उपरना उत्तम प्रमंगमां राधनपुर पधारवा तिनांति करनां त्वां ते प्रसंगे प्रार्थी दता. दरभ्यान श्या मागशर वहि १२ ना रोज आचार्यभदाराजने दानवीर शेठ सकरचंदभाई भोटीलालभाई यो पेताना वेर पधारवा अने हुक्काने उपदेशामृतनुं पान करवा तिनांति करी नेथी आचार्यभदाराज त्वां प्रार्थी. उपदेशामृत आप्या पक्षी साथे पधारेला गुडरथेने इपीयानी प्रक्षावना कर्या भाद प्रातःस्मरणीय श्रीआत्मारामाम भदाराजना ज्यांती दर वर्षे केह शुद्ध ८ ना रोज आ सभा तरइथी श्रीसिद्धव्याल उन्हे भोटी हुंडमां प्रतिष्ठित थेवे श्रीआत्मारामाम भदाराजनी भूति (देवी) छे त्वां श्री अहिताम प्रभु, पुंडरीकाम भदाराज. रायछुपगला, गुरुमहाराजनी अंगरयना, पूज्य भजानवा नगेरेथी

दानवीर हेतुगुरुर्धर्म भजितारक,
शेठ श्री सकरचंदभाई भोटीलाल.

हेतुगुरुर्धर्मित साथे लघु स्वाभी-
वातसद्य थाम छे केमां सामु
साध्वी भदाराजनो पण लाल भले
छे नगेरेथा उज्ज्वाय छे, ते लाल
कायम लहादेतुगुरुर्धर्म भजिती लर्जित
करवा पेतानी भावना थनां
आचार्यभदाराजना सम्भारना भानमां
श. तथे लगारनी रक्ष ते केना
व्याजम था दर त्वां केह शुद्ध ८
ना रोज हेतुगुरुर्धर्मितनो लहावे
वेवा माटे आ सभाने आपवा
ए गाली हर्षावी. पेताना [पूज्य
पिताना] अनन्य गुरुर्धर्मितनो अविचल
हाखलो ज्ञेतसभाजने हेणाडी आप्या
छे अने आचार्यभदाराजने सत्का-
रीने पण गुरुर्धर्मित वतानी आप्या
छे, धन्य छे सकरचंदभाई जेवा
समुद्रने ते केन्द्रे स्वर्गवासी पूज्य
पिताने पग्ले याली सृष्टनी शुभ
ल भानो लाल के छे तेजो तेवा
भजितना कार्या करवा हीर्षायु थाए।

શ્રી શાનુંધ્ર ઉપરની શ્રી આત્મારામજુ મહારાજની હરી.

शहेर पाटणमां श्री संघे श्री ज्ञानमंहिर करवानो करेदो निर्णय.

सुंदर मकान करवा माटे भोली रा. ५१०००) नी रकम.

मागशर शुद्ध ५ गुरुवारना रोज श्री डोयावाणी धर्मशाळामां श्री संघ आ शहेरमां अपूर्व ज्ञानमंहिर बनाववा (जेनी धणा वर्षोंथी विचारणा थઈ रही हती ने नड्डी करवा) भज्यो होतो. शेठ हेमचंद्राई भोडनवाल मोतीचंद अवेरीओ अगाउ पोताना पूज्य पिताशीतुं स्मरण जलनी राखना ३. एकावन हजारथी मकान वंधावी आपना विनांति करी हती जेनो स्वीकार संघे कर्यो होतो. अने वंधारण पण धडी तैयार करी आहेश आप्यो होतो. ते मागशर शुद्ध ६ ना रोज सवारना व्याख्यान दाखमे चतुविध संघ समक्ष ज्ञाने करवामां आवतां आनंदपूर्वक वधावी लेवामां आवी. धणा वर्षती तांना जुदा जुदा स्थले रहेल जैनताडपत्र अने दस्तविजित पत्रोनो भेटो सुंदर अने प्राचीन भांडार ने होतो तेतुं रक्षण द्वे पछी सारी रीते थाय ते माटे श्री पाटण संघ उपर जेमनो अपूर्व उपकार छे ते श्री प्रवर्तक्कु महाराज श्री कान्तिविजयल महाराजनी प्रथम जिज्ञासा दीती, परंतु लवितव्यता पाढा नहेती, संघनी धरूळा अने उत्साह होतो परंतु आचार्य श्री विज्ञयवद्व्याससूरीश्वरल महाराजतुं पधारणुं उपहेश आपवो वजेरे कारणेशी ते कार्य पार पडयुं छे. तेतुं नाम श्री आत्मकान्ति श्री हेमचंद्राचार्य जैन ज्ञानमंहिर-पाटण ओ राखवामां आव्युं छे. जुदा जुदा वाडाओ उपाश्रयोमां रहेला भांडार अहिं जुदा जुदा इमां संरक्षण अने सुहुपयोगपूर्वक रहेशे तेतुं तेतुं वंधारण घडवामां आव्युं छे. मकान उपर शेठ मोहनवाल मोतीचंद अवेरीतुं नाम तेमज तेमनुं आरसनुं आवलुं श्री संघे भूक्तवा ठाराव्युं छे. वंधारणमां जैनवर्मना आगमो अने प्राचीन सादितो अने अंथो ने अदार पडे छे तेनो पण संघद करवा माटे श्री नैन आत्मानंद सभा आव-नगरना सेकेरी गांधी वद्व्यासदासे विनांतिपूर्वक ज्ञानवतां ते वंधारणमां ते कवम दाखव करवा साथे श्री जैन आत्मानंद सभा आवनगरे प्रगट करेल आचीन भूग्र अंथो आगमो वजेरेनो प्रथम स्वीकार करवा, प्रथम नाम वाणा श्री संघे स्वीकायुं हतुं. शेठ हेमचंद्राई मकानतुं शिल्पकाम सारी रीते समजता द्येवाणी श्री पंचासरा पाश्वनाथ देवालयना कंपाउन्डमां ते मकान वंधावी आपवानुं काम श्री संघे हेमचंद्र-आधने सुप्रत डर्युं हतुं. २५म वपशे तो ते श्री संघे ज्ञानमंहिरना निभाव माटे आपी हेवा शेठ हेमचंद्राई ज्ञानव्युं हतुं. श्री संघ तरक्की दर्पनाद साथे श्री हेमचंद्राईने आहेत आपी तिकड करवामां आव्युं हतुं. श्री संघवां जय जयकार व्यापी रखो होतो. सुटूनी लक्ष्मी आवी उदार रीते वापरनार शेठ हेमचंद्राईने धन्य-वाद धटे छे. प्रवर्तक्कु महाराजनी धणा वर्षतनी पूर्ण अभिवाषा आ आचार्य महाराजना पधारवाची तेमना उपहेशपडे सक्त थतां श्री प्रवर्तक्कु महाराजना तांना संघ उपरना उपकारमां वृद्धि थर्च छे. श्री संघवां पुण्य उद्यमां पण आवी वृद्धि थर्च छे,

वर्षभान समाचार.

१५८

॥ अँ अहं नमः ॥

पूज्यपाद परमोपकारी श्रीआचार्यभगवान् श्री १००८
श्रीमद् विजयवल्लभसूरीश्वरजी महाराज साहेबका पंजाव तर्फ प्रयाण.

(लेखक—प्रेमचंद जैन)

युं तो गत वर्ष बड़ौदे से चौमासा उठते ही आपश्रीजी ने पंजाव तर्फ विहार कर दिया था किन्तु खंभात की फरसना प्रबल होने से अनिच्छाधोन भी वहां जाना पड़ा । किसी प्रबल कारण को लेकर आपश्रीजी का वहां रहना हुआ तथा चतुर्मास भी वहां ही हुआ । फल यह आया कि मांडवी की पोल में जो श्री आदीश्वर भगवान का और श्री नेमिनाथस्वामी का चैत्य बिलकुल गिरने पड़ने की हालत में आ गया था श्रीयुत शेठ भाईचंद कशलचंदवाले कांतिलालभाई तथा बालचंदभाई को उपदेशामृत छांटकर आपश्रीजी ने उसको बिलकुल नवीन बनवाया । मेरु की चूला जैसा उन्नत और विशाल वह चैत्य कुछ सज्जनों की रात-दिन की महेनत से थोड़े ही अरसे में तैयार हो गया और श्रावण मास में पूज्यपाद-श्रीजी के वर्द हाथों से उस नवीन चैत्य का महामंगलकारी प्रतिष्ठा—महोत्सव भी हो गया ।

दूसरा अपूर्व लाभ यह हुआ कि श्रीशांतिनाथस्वामी के मंदिर में एक ताड़पत्रों का अति प्राचीन ज्ञानभंडार था जो बहुत समय से किसी एक ही व्यक्ति के अधिकार में होने से किसी को उसके देखने का भी सौभाग्य प्राप्त नहीं होता था उसका आपश्रीजी के अमोघ उपदेश से बहुत ही प्रशस्त प्रबंध हो गया । कार्यवाहकों की प्रमाणिक कमेटी नियुक्त की गई, मकान का रिपोर्टिंग काम कराया गया, नये कबाट बनवाये गये, ज्यादा तारीफ के लायक तो यह योजना कही जा सकती है कि किसी समय जो पुस्तक दस २ बीस २ की संख्या में एक २ गठडी में बांधे हुए थे वह कुछ समय पाकर किसी महोदय ज्ञानोपासक की मेहनत से डब्बो में रखे गये थे, मगर फिर भी एक २ डब्बे में पांच २ सात २ प्रतियां डाली हुई थी । इस बक्त जो प्रबंध हुआ हैं वह बहुत ही उत्तम हुआ है क्यों कि

१६०

श्री आत्मानंद ऐसै।

एक २ डब्बे में एक २ प्रति रक्खी गई हैं। सर्वसाधारण तौर पर मनुष्य मात्र कह सकता है कि सैकड़ों वर्षों की पुस्तकों की जिन्दगी वह गई है।

इत्यादि और भी अनेक उपकार हुए जिन का वर्णन कहां तक किया जा सकता है? श्री आचार्यमहाराज श्री विजयललितसूरजी महाराज का मोतीया भी आपश्रीजी की छत्रछाया में यहां ही निकला है और श्रीआत्मानंद जैन कोलेज का पाया भी यहां ही पड़ा है।

इसी चौमासी में शेठ कांतिलाल इंश्वरलाल जो की आपश्रीजी के परम भक्त हैं राधनपुर पधारने की विनति करने को आये। उन्होंने जैन की कि हमने जैन बोर्डिंग को स्थापना की है और क्रिस्तमस के दिनों में उसकी उद्घाटन किया आपश्रीजी की मौजूदगी में ही हो ऐसी हमारी प्रार्थना है। श्रीजी साहेबने दानवीर शेठ साहेब की प्रार्थना को सहपूर्वक किया और फर्माया कि राधनपुर हमारे धार्मिक जीवन का जन्मस्थान है, आप जैसे भाग्यवान् लाखों सूफ़े सर्च कर धार्मिक कार्य करें तो हमें भी अपना योग उस में लगाना ही चाहिये। गत वर्ष शान्ताकुञ्ज में जब आप के सकल श्रीसंघने मिल कर विनति थी थी तब हमारी फरसना नहीं हो सकी, किन्तु अब देवगुरु ने लृपा की तो हम जरूर आने का प्रयत्न करेंगे, आप खुशी से अपनी तेयारी करें।

इस बात को सुनकर दानवीर ने और उनकी धर्मपत्नीने बहुत ही हर्ष मनाया तथा रु. ११००० अङ्गारह हजार रुपये पंजाब में होनैवाली जैन कोलेज फंड में देकर बम्बई चले गये। उस वक्त लोकमान्य गुलाबचन्द्रजी ढहुा भी वहां आये हुए थे उन्होंने श्री पार्थीनाथ उमेद जैन बालाश्रम के वास्ते दानवोर से प्रार्थना की, उसके जवाब में दानवीर शेठने खुश होकर लोकमान्य साहब से कहा कि आप खुशी से बम्बई पधारें।

बाद आचार्य महाराज पाटण पधारे और ज्ञानमन्दिर बनवाने का अत्युत्तम कार्य निश्चित हो गया। यहां से विहार कर आप उमेदपुर प्रतिष्ठा महोत्सव पर पधारेंगे।

॥ ॐ श्रीपार्वीनाथाय नमः ॥

श्री जैन आत्मानंह सला-लावनगरने।

रिपोर्ट.

(सं० १६८२ ना कार्तिक सुदूर २ थी १६८२ ना आसो वहि ०) सुधीनो।
[४० मा वर्षनो]

આ रिपोर्ट આપની સમક્ષ રજૂ કરતાં અમેને આનંદ થાય છે. મહાન પરિવર્તને કાળમાથી અત્યારે ભારતવર્ષની પ્રણ પસાર થાય છે તેની થોડીથણી અસર આપણી સમાજને (આપણું સૌને) પણ થયા વગર રહી નથી. આમ છતાં પ્રગતિના પથે જવાનો રસ્તો એ જ છે કે આપણી સમાજે અત્યારે મુખ્યત્વે જૈન સાહિત્ય પ્રચાર (હાનેદ્ધાર) અને ધાર્મિક વ્યવહારિક અને પ્રકારની ડેળવણીનાં કાર્યો પ્રથમ હાથ ધરના જોઈએ. આવી સંરથાએનું તો મુખ્ય કર્તવ્ય પણ તે જ હોલું જોઈએ. આ સલામે ગુરુભક્તિ સાથે ઉદ્વ વર્ષમાં તેવાં પ્રગતિના શું શું કાર્યો કર્યાં છે, તેની હકીકત આગદા રિપોર્ટમાં જણાવેલ છે. અત્યારે અહિં તો તેના ઉદેશો સાચવી કાર્ય કરતાં આ સલા ડેટલી વિરોધ પ્રગતિમાન થધ તે જ હકીકત સંક્ષિપ્તમાં આપની સમક્ષ રજૂ કરીએ છીએ.

ઉદેશ અને હેતુ-આ સલાતું રથાપન સં. ૧૬૮૨ ના ખીંડ જેઠ સુદूર ૨ ના રોજ સ્વર્ગવારી ગુરુરાજ શ્રી વિજયાનંહસ્તુરીશ્વરજી મહારાજના નામરણ્યાર્થ-ગુરુભક્તિ નિભિતે કરવામાં આવ્યું છે.

ઉદેશ-જૈન અધ્યુત્ત્ત્રો ધર્મસંબંધી ઉચ્ચ્ય જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરે તેવા ઉપાયો યોજવા, ધાર્મિક અને વ્યવહારિક ડેળવણીની વૃદ્ધિ માટે યથાસક્તિ પ્રયાસ કરવા, જૈન ધર્મના અત્યુપગ્યોગી અંથો, આગમો, મૂળ, દીક્ષા, અચ્યુતરિ તેમજ ભાવાંતરના અંથો પ્રગટ કરી લેટ, ઓળા મૂહ્યે કે મુદ્દલ કિંમતે આપી જ્ઞાનનો અહોળો ફેલાવો (સાહિત્ય પ્રચાર) કરી જૈન સાહિત્યની અભિવૃદ્ધિ તથા સેવા કરવા, એક જૈન વિવિધ સાહિત્યનું જ્ઞાનમંહિર કરવા અને તેનાથી

દરેકને સર્વ રીતે લાલ આપતા, કો (મહિત) વાંચનાલય, લાધુબેરીથી જનસમાજને વાંચન પૂરું પાડવા અને અન્ય નૈન લાધુબેરીને યથાશક્તિ સહાય કરવા વગેરે અને એવા બીજા નૈન શાસનની સેવાના દરેક કાર્યોમાં યથાશક્તિ ઉદ્ઘાત કરી સરપરગાનવૃદ્ધિ કરવા વિગેરશી આત્મોનતિ કરવાનો છે.

૭. ધારણુ—પેટ્રન સાહેખ, પહેલા વર્ગના લાધુદ્ર મેમ્બરો, બીજા વર્ગના લાધુદ્ર મેમ્બરો અને વાર્ષિક મેમ્બરો યાર પ્રકારનું છે. અને સલાસદ બંધુઓના હજો, દરજ અને સલા તરફથી મળતો આર્થિક, વ્યવહારિક, ધાર્મિક લાલ આ રિપોર્ટમાં સંક્ષિપ્તમાં આપવામાં આવેલ છે અને તેના લગતા ધારાધોરણ તેમજ સલાની કાર્યવ્યવસ્થા વિગેરને લગતા ધારા તેમજ તેમાં ને છેદી જનરલ મીટિંગમાં સુધારોવધારો થયેલ છે તે સાથે જુદી મુકમાં છપાવવામાં આવેલ છે.

જનરલ કમીટી—કુલ સલાસદો. (તેમાં દિવસાનુદિવસ થતી જતી વૃદ્ધિ.)

આ સલામાં ચાર વર્ગમાં થઈ સં. ૧૯૬૧ ની આખર સુધી કુલ ડ્રેસ સલાસદો હતા. તેમાં સં. ૧૯૬૨ ના આસો વહિ ૦)) સુધીમાં (ચાર સલયોનો સર્વર્ગવાસ થયો, શ્રી નહિ આવવાથી આઠ સલયો કમી થયા અને એ સલયો નવા વધ્યા નેમાં પેટ્રન સાહેઓ ડ, પહેલા વર્ગના લાધુદ્ર મેમ્બરો ૧૦૪, બીજા વર્ગના લાધુદ્ર મેમ્બરો ૨૨૩, વાર્ષિક મેમ્બરો ૧૬ *બીજા વર્ગના વાર્ષિક મેમ્બરો ૭ અને *શ્રીજીના વર્ગના લાધુદ્ર મેમ્બરો ૧૨) કુલ મળો ડ્રેસ સલાસદો છે, નેમાં સ્થાનિક ૧૨૪ તેમજ બહારગામના ૨૪૧ છે, નેમો શ્રીમંતો, આગેવાનો, વિદ્ધાનો અને સાથે ડેટલાક ગામના શહેરની પાઠશાળા, કન્યાશાળા, પુરતકાલયો, રાનાલંડાર, તે ગામના શ્રી સંદ્ધ અને સુર્શાલ જ્હેનો પણ છે, એ સલાની મહત્વતામાં વધારો કરે છે. આ સિવાય પેટ્રન સાહેખ અને ડેટલાક નવા સલાસદો આ સાલમાં વધ્યા છે, તેની હકીકત હવે પણીના રિપોર્ટમાં આવશે. નવા થતાં સલાસદોના નામો તે વખતે જ 'શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ' માસિકમાં પ્રકટ કરવામાં આવે છે.

અમારે આનંદપૂર્વક જણાવવું જોઈએ કે અત્યાર સુધીમાં આ સલાના સલાસદોને સલા તરફથી પ્રગટ થયેલા અંથી વિવિધ સાહિત્યોના પ્રથમથી જ અનેક સંખ્યામાં હજારો ઇપીયાની કિંમતના ધારા પ્રમાણે સેટ આપવામાં આવેલ છે, એ પ્રમાણે ડોધ્યાનું સંસ્થા આપી શકેલ નથી. સલાએ ઉદાર ભાવનાથી સલાસદોને અંથી બેટ આપવાનું આ કાર્ય રાખેલ છે તે કાર્ય કાયમ શરૂ જ છે.

* ડેટલાક વખતથી શ્રીજ વર્ગના લાધુદ્ર મેમ્બરું અને બીજા વર્ગના વાર્ષિક મેમ્બરોનો બર્ગ સલાએ કમી કરેલ છે.

મેનેજંગ કમીટી.

(સંવત ૧૯૮૨ ના ફાગળ વહ ર મંગળવારના રોજ નિમાયેલ છે તે.)

પ્રમુખ.

શેડ શ્રી ગુલાભચંદ આણંદુ.

ઉપપ્રમુખ.

૧. સંધ્વી નાનચંદ કુંવરાણ. ૨. શાહ દામોદરદાસ દીયાળા.

સેક્રેટરીએ.

૧. ગાંધી વલદાસ વિભુવનદાસ. ૨. શેડ હરજીવનદાસ દીપચંદ.

દ્રોઝરર.

શેડ અમૃતલાલ છગનલાલ.

સસાસદો.

૧. શાહ ઇટેઢચંદ અવેરચંદ.	૬. શાહ દીપચંદ જીવણુભાઈ બી.એ.બી.એ.સ.સી.
૨. શાહ વિઠુલદાસ મૂળચંદ બી. એ.	૭. શેડ નેમચંદ ગિરધરભાઈ.
૩. શેડ દેવચંદ દામળ.	૮. સંધ્વી અમરચંદ ધનજીલાઈ.
૪. શાહ ગુલાભચંદ લલુભાઈ.	૯. શાહ નગીનદાસ ઉત્તમચંદ.
૫. શાહ જાદુજી અવેરભાઈ.	૧૦. ભાવસાર હેમચંદ ગાંડલાલ.

કાર્યો.

લાયથ્રેરી-ક્રી વાંચનાલય—આ વાંચનાલયમાં સાત વર્ગી નીચે પ્રમાણે છે. લાયથ્રેરી પ્રતોનો બંડાર પણ જુદો છે. ન્યુસેપરોમાં ફૈનિક, અટાડિક, પખચાડિક, ભાસિક, નિમાસિક થઈ કુલ નંંગ (૨૨) સારા સારા આવે છે. જૈન અને જૈનેતર ભાઈઓ નિરંતર બહેળી સંજ્ઞામાં લાભ લે છે. કંકાવારી પ્રમાણે વાચકોની સુગમતા આતર તમામ જુદોનું લીસ્ટ પ્રકટ કરવામાં આજ્યું છે. ત્યારાદ વધેલ પુરસ્તકોની પુરવણી કરવાની છે

સંવત ૧૯૮૨ ની આખર સાલ સુધીમાં કુલ પુરસ્તકો (શ. ૮૬૮૫) શ. ૧૪૪૫૮-૨-૦ ના થયા છે, જે કુલ પુરસ્તકો તેની કિંમત સાથે નીચે પ્રમાણે આપવામાં આવેલ છે. ત્યારાદ વધેલા પુરસ્તકોની હક્કાકત હવે પછી રિપોર્ટમાં આપવામાં આવશે.

વર્ગ ૧ કો. જૈન ધર્મના છાપેલા પુરસ્તકો. કુલ ૨૬૭૦ કિ. શ. ૩૪૫૨-૧૪-૦
વર્ગ ૨ જો. જૈન ધર્મના આગમો છાપેલા. કુલ ૧૪૩. કિ. શ. ૧૧૨૩-૫-૦

વર्ग ३ ને જૈન ધર્મની હુસ્તલિભિત પ્રતો કુલ ૧૫૨૨. (૧૯૭-૧૩૨૫)
શુમારે પચીશ હજાર ઇપીથાથી વધારે કિંમતની.

વર્ગ ૪ થો સંસ્કૃત છાપેજા અંથો કુલ ૪૦૫ કિ. રૂ. ૧૨૨૩-૮-૦
વર્ગ ૫ મેં નીતિ નોવેલ વગેરેના વિવિધ સાદિય, દિંદી વગેરે કુલ ૩૮૬૦
કિંમત. રૂ. ૫૦૭૪-૧૩-૬.

વર્ગ ૬ ટો અંગ્રેજી પુસ્તકો. કુલ ૧૬૫ કિ. રૂ. ૫૦૪-૧૦-૬.

વર્ગ ૭ મેં ભાસિકની ઝાઈન અને હિવાળીના ખાસ અંકો કુલ ૧૧૧૫
કિ. રૂ. ૨૬૨૬-૫-૦

સાતે વર્ગમાં કુલ પુસ્તકો ૮૬૮૫) રૂ. ૧૪૪૫૮-૨-૦ કિંમતના છે. અને ત્રીજી
વર્ગની લખેલી પ્રતો ૧૫૨૨ની કિંમત શુમારે પચીશ હજાર ઇપીથા કરતાં વધારેની ગણી
શકાય, તે જુદી છે.

લાધભેરીની સુધ્યરથા માટે યુરોપીયન વિદ્ધાનો જરમન પ્રોફેસર સુધ્યીજ
સાહેબ, મીસ ફૌંડે, શ્રી ગાયડવાડ સરકારની સેન્ટ્રલ લાધભેરીના આ. કિંદુરાર સાહેબ
મોતીલાઈ આમીન અને આ સભાની વીજીએ વેચા પધારેલ અનારસ સેન્ટ્રલ
હિંદુ કાલેજના આ. પ્રીન્સીયાલ પ્રોફેસર આનંદશાંકર આપુસાઈ દ્વારા સાહેબ અને
ભાવનગર સ્ટેટ કાઉન્સિલના પ્રેસિડન્ટ નામનાર પણ્ણી સાહેબ વગેરે અનેક જાહેર
પુરસ્કારો આ વ્યવસ્થિત લાધભેરી માટે જીવા અભિપ્રાય આપવા માથે પરંતુ કરેલ
છે. આ શહેરમાં આવી બીજી જાહેર લાધભેરી ઓક પણ નથી. હજી રિશેન પ્રગતિ
માટે પ્રયત્નો શરૂ છે.

૨. સલાતું વહિની-નાણા પ્રકરણીય આતું:-સભાનો વહીના સદ્ગ રીતે
અમલ શકાય તે માટે જુદા જુદા ખાતાઓથી ચલાવવામાં આવે છે, જેથી ઉપજ
ખર્ચ નાણામાં આવી શકે. દિસાય સરવૈયા સાથે પાણી આપવામાં આવેલ છે.

૩. જૈન સાહિત્ય પ્રકાશન આતું:-વિવિધ જૈન સાહિત્ય અને જ્ઞાનોદારના
પ્રચાર માટે પ્રાચીન અંસ્કૃત, માગધી, મૂળ દીકાના અંથો તથા જૈન ઐતિહા-
સિક અંથો, જૈન લાગમો, કર્મવિષયક અંથો, ગુજરાતી ભાષાંતરના અંથો
વગેરેનું પ્રસિક કરવાનું બધાણી સાંઘ્યા શરૂ રહેલ કાર્ય નીચેના પાંચ પ્રકારે
સાહિત્ય પુસ્તક પ્રકાશનાતું સભા કરે છે.

૧. શ્રી આત્માનંદ જૈન અંથ રેણમાળા નેમાં સંસ્કૃત, માગધી, મૂળ
દીકાના અંથો પ્રકટ થાય છે.

૨. પ્રવર્તકાં શ્રી કાંતિવિજયજી જૈન ઐતિહાસિક અંથમાળા નેમાં ઐતિહાસિક
અંથાતું પ્રકાશન થાય છે.

૩. શ્રી આત્મારામજુ શનાહિં સીરીઝ-શ્રી શતાહિં મહોત્ત્મતના રમરણ નિભિન્ન, જેમાં પ્રાચીન સંસ્કૃત, પાઠું યા ગુજરાતી લાખાના અંથે પ્રસિદ્ધ થાય છે.

૪. સાધુ સાધીમહદુરાજ તથા જ્ઞાનમંડારોને ખાસ બેટ માટેનું પ્રદાશન ખાતું.

૫. સભા તરફથી પ્રગટ થતા સભાની માલીડીના અંથે તથા કૈન અંતુંએ તરફથી સીરીઝ તરીકે પ્રગટ થતાં અંથે અને શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના આહેડેને બેટ અપાતા થાયો. તે સર્વ પેટ્રોન સાહેઓ અને લાઇટ મેમ્સરોને અત્યાર સુધી ધારા પ્રમાણે બધા અંથે બેટ આપવામાં આવ્યા છે અને અપાય છે.

સભા તરફથી પ્રગટ થતા અંથે સુદ્ધે ડિંમતે ડે ઓછી ડિંમતે, સીરીઝના અંથે ધારા પ્રમાણે કિંમતથી અન્યને આપવામાં આવે છે.

અત્યાર સુધીમાં ઉપરોક્ત જણાવેલ અંથે સભાસહેને બેટ આપવામાં આવેલ જેથા એવા અંથોની તેઓ સાહેલ એક સારી લાયબ્રેરી હરી શક્યા છે.

અત્યાર સુધીમાં મુનિમહદુરારો, જ્ઞાનમંડારો, પાચ્ચિમાત્ર વિદ્યાનો અને સંસ્થાઓને કુલ મળી શ. ૨૦૦૬૪-૧૧-૦ ની શીમતના અંથે તો સભાએ (તદત ફી) બેટ આપેલા તે જુદા છે. અદ્યા, અદ્ય ડે ઓછી કિમતે આપેલા તે જુદા છે. લાઇટ મેમ્સરોને અત્યાર સુધીમાં આપેલા અંથોની પણ હજરોની સંઘાતી મોટી રકમ છે તે તે જુદી છે. અમારા ધારના પ્રમાણે હિંદુસ્તાનની કોઈ પણ કૈન સંસ્થાએ આટલું અને આવું સુંદર સાહિત્યપ્રચારનું અને બેટનું કાર્ય કરેલ નથી. તે થવાનું કરણું ગુરુકૃપા હોવાથી અમોને આનંદ થાય છે. હજુ તેવું જ પ્રકાશન અને બેટનું કાર્ય સંયોગ પ્રમાણે ચાલુ છે અને ચાલુ રહેશે જેથી આ સભાની પ્રતિષ્ઠા, જૌરન અને જ્ઞાનમક્ષિમાં પ્રશંસા સાથે વધારો થનો નથી છે. શ્રી અનારસ ડિંડુ સેન્ટ્રલ કોલેજના આ. પ્રીન્સીપાલ પ્રેસર શ્રીયુત આનંદશાંકર આપુઅધ્ર કુન્વ સાહેલ જો આ સાક્ષરો અને અને રાજ્યની રેટ કાઉન્સિલના પેરી. સાહેલ નામદાર પ્રસાશાંકર પદ્મધૂરી સાહેલ પદ્મારી સાહિત્ય પ્રકાશનાં સભાના પ્રકાશ થતાં પ્રાચીન સાહિત્ય માટે મહેરાસાન કુન્વ સાહેલે સુકૃતકુન્વ વખાળું કાર્ય હતાં અને અનારસ કોલેજની લાયબ્રેરી માટે બેટની માગણી કરતા સભાએ તેનો શ્વીકાર કર્યો કરો. કેટલા કેટલા પાચ્ચિમાત્ર વિદ્યાનો દર્શનશાસ્ત્રના અભ્યાસીઓ અને આવ્યા છે તેઓ પ્રગટ થેલે પ્રાચીન સાહિત્ય જોઈ ખુશ થયા છે. સુંદર અભિપ્રાય પણ લખી ગયા છે.

૧. શ્રી આત્માનંદ કૈન રત્નચંદ્રમાળા-સં. ૧૬૬૨ ની આખર સાલ સુધીમાં પ્રાકૃત, સંસ્કૃત, મૃગ, રીકા વિગેરે વિવિધ સાહિત્ય અને આગમોના મળી કુલ ૮૪ અંથે પ્રકટ થયા છે. નવા અંથોનું કાર્ય નીચે પ્રમાણે શાદ છે.

નવા પ્રદાશનોનાંથી વસુહેનહિંદિનો ત્રીજો ભાગ, વૃષણુ, કદ્વયસૂત્રનો ત્રીજો

અને ચોથે ભાગ શ્રી દૈવેન્દ્રસૂરી ગીતા સાથે છપાઈ ગયેલ છે. કર્મચારીઓ પણ તથા છઢું છપાય છે. એ અને ખીજી કાર્યોની યોજના શરૂ છે. હાલ શુભાર્થે એક લાખ રહેલાક પ્રમાણનું કાર્ય સંશોધન...પ્રેસ કેપી અને છપાતું શરૂ છે વગેરે.

૨. શ્રી પ્રવર્તિકલું થી કાંતિવિજયજી અંથમાળાના સાત અંથો પ્રકટ થએ ગયા છે. હાલ તે કામો સંચોગનશાસ્ત મુખતરી રહેલ છે.

૩. શ્રી આત્મારામજી જન્મ શાનાભિંદ સીરીઝ અંથમાળા તરફથી નીચેના કેટલાક અંથો પ્રગટ થયા છે, કેટલાક નિર્જ્ઞયસાગર પ્રેસ-મુખ્યમાં છપાય છે અને ખીજ નવા અંથોની યોજના શરૂ છે.

૧. શ્રી વીતરાગ ભણ્ડાહેવ સ્તોત્ર મૂળ કિંમત રૂ ૦-૨-૦
૨. શ્રી પ્રાકૃત વ્યાકરણ અષ્ટમ અધ્યાયી સૂત્રપાડ રૂ ૦-૪-૦
૩. શ્રી વીતરાગ ભણ્ડાહેવ સ્તોત્ર મૂળ સાથે ભાષાંતર રૂ ૦-૪-૦
૪. શ્રી વિજ્યાનંદસૂરીથીથરજી જીવનચરિત્ર ૦-૮-૦
૫. શ્રી નવસમરણાહિ સ્તોત્રસંહોદઃ રૂ ૦-૪-૦
૬. શ્રી ચારિત્ર પદ પંચતીર્થ અને પંચપરમેષ્ઠી પૂજા રૂ ૦-૨-૦
૭. શ્રી વ્રિષ્ટિ શલાકા પુરુષ ચરિત્ર પર્વ ૧થી મૂળ રૂ ૧-૮-૦
૮. શ્રી વ્રિષ્ટિ શલાકા પુરુષ ચરિત્ર પર્વ ૨ થી ૧૦ છપાય છે.
૯. ધાતુપારાયણ છપાય છે.

૧૦. વૈરાણ્યકલ્પલતા (યશોવિજયજીકૃત પ્રાકૃત વ્યાકરણ હુંડિકા વત્તિ)

નીચેના અંથો છપાય છે.

શ્રી મહાવીર ચરિત્ર (ભાષાંતર) શ્રી ગુણયંત્રસૂરિકૃત, શેડ ભાણેકચંદ નેચંદાધની સીરીઝના અંથ તરીકે (આર્થિક સહાયતાને) થોડા વખતમાં પ્રગટ થશે.

જ્યારે જ્યારે અંથો પ્રસિદ્ધ થાય છે ત્યારે ત્યારે તેની જાહેર અધ્યર 'શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ'નાં અપાય છે અને વધારે સંખ્યા (ચાર-પાંચ) તૈયાર થાય ત્યારે અમારા માનવંતા લાઘુ મેમારોને પ્રથમ સ્થાન કર્યા પણી બેટ મોકલવામાં આવે છે,

હાલમાં પ્રગટ થયેલા નવા અંથો.

૧. શ્રીલૂઙ્કલદસ્ત્ર દ્વિતીય અંદિંદિં...

૨. શ્રી તીર્થીકર ચરિત્ર—શેડ શ્રીહરણનાદાસ દીપચંહની સુપુર્ણી જરૂરી અહેનતી આર્થિક સહાયથી.

નૈન ચુહુસ્થો તરફથી પ્રકટ થતી સીરીઝ અંથમાળા:—

સંવત् ૧૯૬૨ સુધીમાં ૧૪ ગુડરથો તથા બહેનો તરફથી સીરીઝના ધારા પ્રમાણે રકમ આવતા અંથો પ્રકટ થયા છે તેની નોંધ અગાઉ આપવામાં આવેલ છે.

ઉપર પ્રમાણે સીરીઝના અંથો પણું વધારે પ્રમાણમાં પ્રકટ થતાં દેવાથી નૈન સાહિત્યની અભિવૃદ્ધિ સાથે આ સભામાં થતા લાઘુ મેમારોને પણું બહોળા પ્રમાણમાં

६

तेटक्को लाल भगे छे, नेथी हवे पछी सरता साहित्यनो अहोगो प्रयार सबा करी शक्शो ते निःसंहेष छे.

४ धार्मिक अने व्यवहारिक डेणवण्हुनि उत्तेजन—दर वर्षे ३. ३००) नेन विद्यार्थीज्ञाने रडालरशीप तरीके, ३. १२५) श्री उज्जमाई नैन कन्याशाणाने महदना भगो शुभारे सवाचारसोऽपिया अपाय छे. अनुदृणताए विशेष आपवा सबानी शुभ आकंक्षा छे.

५ श्री उज्जमाई नैन कन्याशाणाः—नो वषीवट आ सबाने तेनी कमीटी तरक्ष्य सुप्रत थेवेल होवाथी तेनो वषीवट धार्मिक शिक्षणुने सहाय तेमज्ज महद आपवा साथे करे छे.

६ श्री आत्मानंद प्रकाशः—मासिक चोतीश वर्षथी प्रकट करवामां आवे छे. उत्तम लेखो, पुस्तकोनी समालोचना, वर्तमान समाचारो वजेरे आपवामां आवे छे. अने डार्थपण्हु मासिक दरेक वर्षते ने अत्यार सुधी नथी आपी शक्तुं तेवा सारा सारा अनेकविध साहित्यना उत्तम ग्रंथो वधारे खर्च इरी, मासिकनी आवक डे कमाण्हुनी दरकार नहि राणी आहोने दरवर्षे लेउ अपाय छे, नेनी नेंध ते ते वर्षे आत्मानंद प्रकाशमां आपवामां आवे छे. अने मासिक मुहूर्ती ओछा लगाज्जमे आहोने अपाय छे, नेथी आत्मानंद प्रकाशना आहोनी संख्या पण्हु दिवसातुहिस वृद्धि पामती जय छे.

७ स्मारकझड़ोः—आ सबा उस्तक श्रीयुत भूग्रयंद नयुक्ताई डेणवण्हु उत्तेजन स्मारक इंड, तेमज्ज बाखू प्रतापयंदल्ल गुलामयंदल्ल रडालरशीप इंड, तथा डेणवण्हु महद इंड अने श्रीयुत ज्ञानीहास धरमयंद निराकृति महद इंड चाले छे, जेमां तेना उद्देश प्रभाषे ते ते भातामां सहाया अपाय छे.

८ ज्यांतीम्भाः—प्रातःसमरणीय गुरुराज श्री विजयानंदसूरीश्वरज्ञनी नेठ शुद्ध ८ ना रोज श्री सिद्धायण्हु उपर, तथा पूज्यपाद शुद्धवर्ष श्री भूग्रयंदल्ल महाराजनी मागशर वहि ६, शांतमूर्ति श्री विजयकमलसूरिज्ञनी आसो शुद्ध १० ना रोज आ शहेरमां देवगुरुलक्षिति—पूज्न—स्वामीवात्सत्य वजेरेथा ज्यांतीम्भा दरवर्षे सबा तरक्ष्य उज्जवाय छे.

९ सबानी वर्षगांड—दर वर्षे नेठ शुद्ध ७ ना रोज सबाना भक्तानमां प्रसु पधरावी पूज्न अल्पाववा विजेरेथी सबाना भक्तानमां देवगुरुलक्षिति करवा साथे वेरा डीसंग झवेरलाई आपेली रकमना व्याजथा तेमज्ज तेमना तरक्ष्य उभूल करायेली पधराना रकमना व्याजवडे स्वामीवात्सत्य सहित उज्जवामां आवे छे.

१० शानलक्षिति—दरवर्षे शानपंचमीने दिवसे शान पधरावी लक्षित करवामां आवे छे.

११ आनंद-मेलाप—दर ऐसते वर्षे शानपूजन क्यों पछी हूधपार्टी ते आते आ सबाना प्रमुख शेठ गुलामयंद आणुंदल्ल तरक्ष्य आवेल रकमना व्याजमांथी सबासहोने आपवामां आवे छे,

१२ नैनपंचुम्भाने महद-महद—महद आपवा योग्य नैन बंधुओने सबाने अमुक बंधुओ तरक्ष्य आवेली रकमथा तेमनी छच्छा प्रभाषे आर्थिक सहाय अपाय छे.

મીટિંગ હેવાલ.

જનરલ મીટિંગ.

સં. ૧૬૫૨ ના ઝાગણું વહિ ર ભાગણવાર તા. ૧૦-૩-૩૬

૧. આગલા રિપોર્ટ, આવક-અવક મંજૂર કરવામાં આવ્યા.
૨. અત્યાર સુધી કરેલ સેવા માટે ધન્યવાહ આપવા સાથે શેડ ગુલાખયંદ આણુંદળુંને કાયમ માટે પ્રમુખ નીમવામાં આવ્યા.
૩. અને સંકેરણિયાને કરેલ સેવા માટે ધન્યવાહ આપતાં ઈરી ચૂંટી કાઢવામાં આવ્યા.
૪. ઉપપ્રમુખ તરફ શેડ નાનચંદ કુંવરજી તથા શાહ હામેરહાસ દીયાળજુને નીમવામાં આવ્યા.
૫. ટ્રેઝરર તરફ શેડ અમૃતલાલ છગનલાલની નીમણ્ણક કરવામાં આવી અને દરરોજ મેળમાં સહી કરવા ઠરાવવામાં આવ્યું.
૬. માસિકના તંત્રમંડળ તરફ ગાંધી વલ્લભનાથ નિભુગનનાથ, શાહ વિઠુલનાસ મૂળચંદ શાહ થી. એ. અને શાહ ઈતેહચંદ જવેરભાઈના ઈરી:નિમાણુંક કરવામાં આવી.
૭. નવી મેનેજરંગ કમીટી નિમવામાં આવી.
૮. નિમાયેલ મેનેજરંગ કમીટીનો સભ્ય રાજનામું આપે, ના પાડ કે નવો સભ્ય નીમવાની જરૂર પડે તો મેનેજરંગ કમીટી તેથ્લા સભ્યો, ઈરી નવી મેનેજરંગ કમીટી નીભાયા સુધી નીમી શકે અને જનરલ કમીટી પણ જ્યારે મળે તારે જણાવે.
૯. જનરલ કમીટીનું ડારમ આર સભ્યોનું અને મેનેજરંગ કમીટીનું ડારમ છ સભ્યોનું રાખવાનો તથા તે મીટિંગનું ડારમ ન થાય તો પણ ઈરી અરવામાં આવતી તે મીટિંગમાં ક્લેટલા સભ્યો ડાજર હોય તેનાથી કાર્ય કરવાનો હરાત કરવામાં આવ્યો.
૧૦. સંવત ૧૬૬૧નો રિપોર્ટ તથા હિસાબ બજેટ મંજૂર કરતાં તે છપાવી માસિકમાં વહેંચવાનો હરાવ કરવામાં આવ્યો. હવે પણ તેમ પ્રકટ કરવો.
૧૧. સભાની પાછળનું મફાન પ્રમુખ સાહેય અને આગેવાન સભાસદોને જરૂર લાગતાં શા. નણુ હંજર અને નણુસોથી વેચાણુ લીધું અને શા. ચારસો દરઆરને ચોથ આપવામાં તથા રીપેર ખર્ચ કરવામાં આવ્યો જેથી તે શા. ૩૭૦૦)નો ખર્ચ મંજૂર કરવામાં આવ્યો. (જનરલ કમીટીના મંજૂરી સં. ૧૬૮૩ના મહા વહિ ૧ના મીટિંગમાં વેવાયેલ છે.)
૧૨. બજેટ ઉપરાત ખર્ચ કરવાની જરૂર હોય તો એક સાથે શા. ૨૫૦) ખર્ચ કરવાની મેનેજરંગ કમીટીને મંજૂરી આપવામાં આવી અને આ સાલ શા. ૧૫૦) રીપેર ખર્ચ માટે મંજૂરી આપવામાં આવી.

૧૩. કામનો જોને ધર્યો વખતો જરૂરો હોવાથી એક ત્રીજી કારકુનને પંદર રૂપીઆ માસિક પગારથી રાખવાની મંજૂરી આપવામાં આવી.
૧૪. સભાના કારકુન નાનચંદ તારાચંદને હાથ જે પગાર મળે છે તે ઉપરાંત નહીં વધારતાં વખતેમાં વધારે શ. (૨૦૦૦) એ હન્દરતો જિંદગીનો વિમો ઉત્તરાની આપવો અને સભાની નોકરી કરે ત્યાં સુધી પ્રીતિયમ સભાએ ખર્ચ ખાતે માડી ભરવું.
૧૫. થોડાક વખત પણી વડોદરા શ્રી આત્માનંદ કૈન શતાંધિ દ્વારા વહિ ૧૩ના રોજ ઉજવારો. ત્યાતું આમંત્રણ સભાને હોવાથી સભા તરફથી એક પત્રિકા ગ્રંગ કરી જૈતસ્મુહાયમાં વહેંચાતું હરાવવામાં આવ્યું.
૧૬. વડોદરામાં શ્રી આત્માનંદ કૈન શતાંધિ ઉજવાનાની છે, તેના સમરણ ચિહ્ન તરીકે આચાર્ય વિજયવદલભસૂરીધરજી મહારાજનાની આત્માથી મુનિરાજ વરણુવિજયજી મહારાજ તે નામે અંથમાળા પ્રકટ કરવા અને સભાને નામે કાયમ પ્રસિક કરાવવા, તેમજ તે ખાતું અનામત જુદું રાખવા, શ્રી જૈન આત્માનંદ અંથરતનમાળા અને શ્રી કાન્તિવિજયજી જૈન ઐતિહાસિક અંથમાળાના ધોરણે આ સભાને સૌંપવા આપ્યા કરે છે, જેમાં સભાની પ્રતિથા છે અને ડાઇ ડાઇ અંથે સભાસદોને પ્રસંગોપાત તેઓઓની આપ્યા પ્રમાણે બેઠ પણું મળશે. (જેમાથી શ્રી આત્મારામજી મહારાજજું જીવનચરિત, તણું પૂજાએ વર્ગે ચાર અંથે સભાસદોને બેઠ આપવા આપ્યા થયેલું છે) જેથા તે પ્રમાણે તેનું ખાતું ને રકમ અનામત રાખવા અને સભાતું પ્રક્ષિક કર્તા તરીકેતું નામ આપવા અને તે અંથમાળાનો તે રીતે સ્વીકાર કરવા હરાવવામાં આવ્યું.
૧૭. સભાના તથા લાધઘેરીના ધારાઓમાં અત્યાર સુધીમાં થયેલ ઝેરઝાર સુધારા-વધારા સાથે શુદ્ધ કરી જુદી જુદી આકારે છપાવવાની મંજૂરી આપવામાં આવી.
૧૮. આ સભાનો જન્મશીલી નહીં ઉજવવાનો પ્રમાણ કે જે કંઈ હોય તેને દૂર કરી તે ઉજવવા કે જેમાં સભાની પ્રશાસા, પ્રતિષ્ઠા, જારવ, જહેરાત, આધારિ અને ગુરુભક્તિ રહેલી છે તેનો જેમ બને તેમ વેળાસર નિર્ણય કરવા હરાવવામાં આવ્યું.
૧૯. સભાતું નાણું પ્રકરણી ખાતું જે જે રીતે અને જેને જેને નામે બલાવવામાં આવે છે તે રીતે બલાવવાનો હરાવ કરવામાં આવ્યો.

શ્રી સભાનું વહીવટીખાતું.

(સં ૧૯૬૨ ના આસો વદિ ૦) સુધી)

૧. શ્રી સભા નિભાવ ઇંડ.

૪૬

૧૦૦૧) બાકી હેવા.	૪૪૮૩૩ ખર્ચમાં તુરતો હવાલો.
૪૮૧૩ વ્યાજ.	૧૪૫૧) બાકી હેવા.
(૫૦) લાધક મેમ્પરો સ્વર્ગવાસ પામતાં આવેલ લવાજમનો હવાલો.	<u>૧૮૬૬૩૩</u>

૧૮૬૬૩૩૪૬

૨. સભાસદોની ઝી ખાતું.

૮૫) બાકી હેવા,	૩૫૨૧૮ મેમ્પરોને માસિક બેટ મોકલ્ય
૫૮૨ વાર્ષિક મેમ્પરોની રીના.	તેના ખર્ચનો હવાલો.
૧૧૨૭) લાધક મેમ્પરોની ઝીના વ્યાજના.	૬૨૫) ખર્ચખાતાનો હવાલો.
<u>૧૨૭૦૧૮</u>	૩૧) હેન્ડઅલ છપાઈ.
	૧૨) મેમ્પરોના લવાજમ ન પતવાથી માંડી વાવ્યા.
	૨૭૭૧૧ બાકી હેવા.

૧૨૭૦૧૮

११

३. पहेता वर्गना लाइइ भेघर खातुः.

४

५

११००२) आकी हेवा.

६०१) भेघरा स्वर्गवास पामता सला
निभाव इंड आते हवालो.११००२)

१०४०२) आकी हेवा.

११००२)

४. अीज वर्गना लाइइ भेघर खातुः.

४

५

११६५१) आकी हेवा.

६००) भेघरा स्वर्गवास पामता सला
निभाव इंड आते हवालो.

१००) नवा भेघरानी झीना.

१११५१) आकी हेवा.

११७५१)११७५१)

५. त्रीज वर्गना लाइइ भेघर खातुः.

४

५

३००) आकी हेवा.

६. आत्मानंह भवत मकान खातुः.

४

५

८४११॥ आडाना.

२१२४४॥ आकी लेणा.

९२॥ वीमातुं क्षीशन.

६२॥ वीमो.

२१२६८॥ आकी लेणा.

१५॥ रीपेरीग.

२१२६४॥

८०१॥ ०॥०८.

२१२४४॥

१२

७. श्री आत्मानंद लक्ष्मणी उत्तर आजुना नवा मकानन् खातुः.

४८

६

१५)	लाडाना.	३६६८/११८/३॥ आकी लेणा.
३७६७।	आकी लेणा.	१७८।३॥ प्याजना.
<u>३८६२।</u>		१६।) मकान रीपेशीग.
		<u>३८६२।</u>

८. श्री साधारण खातुः.

४८

६

१६३)०	आकी हेवा.	६६।३॥ परमुरण खर्चना.
४६॥०	पुस्तक वेचाणुमांथी कृ हांसल.	१४६।३॥ आकी हेवा.
<u>२४२॥०</u>		<u>२४२॥३॥</u>

९. श्री सिद्धाचण्ड उपर श्रीमह विजयानंहसूरीक्षरल महाराजनी ज्यति (साधारण) खातुः.

४८

६

१३५६।३॥	आकी हेवा.	१२॥।	जोहीने संबाळ राखनाना.
६५॥।	प्याजना.	सं. १६६९/८२ नी सालना	पगारना.
<u>१४२२॥</u>			आकी हेवा.
		१४१०)	<u>१४२२॥</u>

૧૩

૧૦. શ્રી મૂળચંહભાઈ સમારક ઇંડ ખાતું

૪૮

૬

૪૪૪) બાકી દેવા રૂ. ૧૦૦૦) ના	૮૮૧) સ્કોલરશીપના.
એન્ડ ટ્રસ્ટ્રીઓના નામે છે	૪૧૫) બાકી દેવા.
તે ઉપરાંત.	<u>૫૦૩॥</u>

૬૬૬॥ વ્યાજના.૫૦૩॥

૧૧. શ્રી ઐહિકાસભાઈ સમારક ઇંડ ખાતું.

૪૯

૬

૨૧૬) બાકી દેવા રૂ. ૧૦૦૦) ના	૫૦) સાધર્મી ભાઈઓને મદદના
એન્ડ ટ્રસ્ટ્રીઓના નામે છે	આપ્યા.
તે ઉપરાંત.	<u>૨૩૧)</u>

૬૧૧॥ વ્યાજના.૨૮૧)૨૮૧)

૧૨. શ્રી જ્ઞાન ખાતું.

૫૦

૬

૬૦) ઐસતા વર્ષના સાનપુજનના.	૪૦૬૬) ના આકી કેણા જ્ઞાનખાતાનો રટાર કાયાઠો વગેરેના.
૧૧૨) સાનપંચમીના સાનપુજનના.	૧૧૨) વીમાનો ઘર્ય.
૨૨) વીમાના કમીશનના.	૫૫૧) વખારખાડું.
૧૩૭) પુસ્તકો વેચાયું માંથી હાંસલ તુ	૧૬૫) માસિકા, વર્તમાન પેપરો વગેરે લાઘબેરી માટે મંગાયા તેના.
૧૬) પરચુરણ કસર વગેરે.	૧૧૮) લાઘબેરીના પુસ્તકો ખરીદ કય્યા.
૮૦૪) વ્યાજનો વધારો.	૫૪૬૧૦) આત્માનંદ મ્રકાશ પુ. ૩૨ ના ખાટ લેટની ખુક સહિત.
<u>૬૬૪)</u>	૧૨૫) ઉજમયાધ કન્યાશાળાને મદદ.
૪૬૦૬) બાકી દેણું.	૨૮૩) પુસ્તકો, સાહુ-સાહી, જ્ઞાન અંડાર વગેરેને લેટ આપ્યા.
<u>૫૬૦૩) =</u>	૪૭) જાહેર ખણર ઘર્યના.
	૨૫) ચેકિંગ તથા પરચુરણ ઘર્યા.
	<u>૫૬૦૩) =</u>

૧૪

૧૩. શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ પુ. ઉરનું ખાતું.

૭	૮
૩૨૨॥	લગાજમ.
૩૫૨૧-	મેમ્બર શ્રી ખાતેથી.
૫૪૩।	ઝોડના જ્ઞાન ખાતેથી.
<u>૧૨૨૨)-</u>	<u>૬૭૩॥॥</u> છપાઈ, કાગળ, આઇઝીંગ. <u>૧૮૬॥</u> પેરસ્ટ ખર્ચ. <u>૧૫૩॥ના</u> પરચુરણ ઉલોક, પટી વજેરે. <u>૪૧૩॥ના</u> લેખકને લખાઈના. <u>૧૨૨૨)-</u>

સં. ૧૯૬૨ ના આસો વહિ ૦)) સુધીનું સરવૈયું.

૭	૮
૧૪૫૧)	શ્રી સભા નિલાવ ઇંડ ખાતે.
૨૭૭૩॥	શ્રી સભાસદોની શ્રી ખાતે.
૨૩૩૫૩)	માઈક મેમ્બરોના શ્રી ખાતે. <u>૧૫૦૧</u> <u>૧૦૪૦૧-૧૧૧૫૧-૩૦૦</u>
	<u>૨૪૩૫૩</u>
૧૪૬૧)॥	સાધારણ ખાતું.
૧૪૧૦)	શ્રી વિજયાનંદસુરિની જ્યાંતિ ખાતું.
૪૧૫)	શ્રી મૂળયંદબાઈ રમારક ઇંડ.
૨૩૧)	શ્રી ઝોડનાસભાઈ રમારક ઇંડ.
૧૩૮૩૬ાના॥	શ્રી પુરસ્કો છપાવવા ખાતું.
૧૬૦૮૬॥	સીરીજના ખાતાઓ.
૨૦૩૮૧ના॥	છાપખાના વજેરે ખાતાઓ.
૬૬૨૮૧॥-	શરારી.
	<u>૬૪૬૬॥॥-૧૩॥-૧૧૫॥॥</u>
૧૧૭૩૧।	જ્યાંતિ વિગેર મદ્દ ઇંડો. <u>૪૩૪૧॥॥</u> <u>૪૮૦૦-૨૫૮૬૪॥</u>
	<u>૭૭૬૦૮)॥</u>
	<u>૬૭૩॥॥</u> શ્રી છપાતા પુરસ્કો ખાતે લેણું. <u>૬૦૦૫॥॥</u> સીરીજના પુરસ્કો ખાતે. <u>૦)ના</u> આત્માનંદ પ્રકાશ પુરસ્કો ના ખાતે. <u>૧૮૬૧)॥</u> છાપખાના ઝુકસેક્સ વિ. ખાતે. <u>૨૨૬૨૧)</u> પરચુરણ શરારી ખાતે. <u>૬૨૫)॥</u> <u>૨૧૪૧૬૧॥॥</u> <u>૧૩૫૧॥</u> <u>૪૪૩૩૧ા॥</u> <u>૨૨૬૨૧)ના॥</u>
	<u>૧૧૭૮૧</u> મેમ્બરા પાસે લેણું. <u>૧૨૩૩૦ા॥શ્રી</u> પુરસ્ત જખુરી. <u>૭૭૫૫૬)ના॥</u>
	<u>૪૬ ઇર.</u> <u>૭૭૬૦૮)॥</u>

૧૫

ડેઝટોક અને સ્ટોર.

(સંવત ૧૯૬૨ ના આસો વહિ ૦) સુધીનો)

શ્રી જ્ઞાનભાતાનો સામાન.

- ૧૦૦૪) મુનિરાજના ફોટોઓ ઓફલાઇન-ટેચ
- તથા ખીજન નાના મોટા વિગેરે.
- ૧૨૧૦) લાઘુથેરીના પુરતકો તથા પર-
- સુરખુ સામાન ભરવાના કષ્ટો
- નંગ ૧૭.
- ૪૭૧) વેચાળુના પુરતકો માટેના મોટા
- કષ્ટો નંગ ૪.
- ૧૫૦) પુરતકો ભરવાની ચેરીઓ નંગ
- ૫, છોડ રાખવાની ચેરી ૧,
- પેપરો રાખવાનું ખાનું, કષ્ટાટના
- ઢાળીયા-લાકડાનું નકશીદાર ત્રિગું
- વિગેરે.
- ૧૩૫) શ્રી ગુરુમહિં માટે આરસના
- લિંડાસન નં. ૨.
- ૧૬) કષ્ટોના તાળા નં. ૪૫.
- ૬૫) તીજોણી.
- ૬૭૦) ભરેલા છોડ ૩) તથા ઇપાની
- ફાનથી પાકું.

૪૦૫૨)

કુલ રૂ. ૫૦૦૯)

શ્રી સાંચારખાતાનો સામાન.

- ૧૦૧) મૂળયંદ નથુભાઇનો ઓફલા
- ઇન-ટેચ.
- ૭૫) પરસુરખ ફોટોઓ.
- ૭૩૨) બાંકડાઓ, ખુરશીઓ, ટેબલો
- નાના મોટા ઘડીઅણ, ગાઢી-
- તકીયા, ક્ષાનસ, જનમો, જા-
- લાઓ, ડાપીંગ પ્રેસ, પાટ નામના
- એડી, મેજ વિગેરે.
- ૪૨) ટેબલ કલોથ, ખનલપતાકા,
- કૃપ રકાભી વિગેરે.

૬૫૦)

૭૫૨ પ્રમાણે સંક્ષિપ્તમાં કિંમત સાથે જણાવેલ છે, પરંતુ વિસ્તારથી તમામ વિગત સાથે સંવત ૧૯૬૨ ની આતાવહીના ચોપડાના પુંડે લખાયેલ છે.

દરેક જૈન અને જૈન સંસ્થાઓએ આ સભાના
સભાસદ અવશ્ય થતું જ નોઈએ.

પ્રેરણ

રૂ. ૫૦૦) આપી આ સભાના માનવતા મુરખણી થવાય છે.
લાઇફ મેળણર.

રૂ. ૧૦૦) આપી આ સભાના પહેલા વર્ગના લાઇફ મેળણર
અને

રૂ. ૫૦) આપી ષીજ વર્ગના લાઇફ મેળણર થવાય છે.
—નોથી—

ટૂંક સુદૃતમાં એક સભાના છપાતા પુસ્તકો ધારા પ્રમાણે
બધા લેટ મળે છે જેથી
સારી ગૃહ ક્ષાયપ્રેરી
કરી શકાય છે.

અને 'આત્માનંદ પ્રકાશ' માસિક
લેટ મળે છે.

જે શુમારે વીશ વર્ષમાં લાઇફ
મેળણરને અપાયેલા હોઠસો
લેટના પુસ્તકોથી જણી શકાય છે.
તે માટે તેમજ
પુસ્તક પ્રચિન્હ કરી જાનોછાર
અને સાહિત્યપ્રચારની

ચોજના માટે,
આ સભાનો રિપોર્ટ મંગાવો.

'આત્માનંદ પ્રકાશ' માસિક
તો।

હરકોધ જૈનબંધુ મંગાવી શકે છે;
કારણું કે માત્ર રૂ. ૧૧ માં
લેટનું ઉત્તમ પુસ્તક પણ સાથે મળે છે.
વેચાણ પુસ્તકો.

દરેક જાતનાં, દરેક સંસ્થા અને પ્રકટ કરનારાઓના અમારે
ત્યાંથી મળી શકશો, નહેં જ્ઞાન ખાતે વધરાય છે.
લખોઃ—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—લાવનગર.

બંને ભાગેની થાઈ નકલો સીલીકે છે—
શ્રી બૃહતકદ્વપસૂત્ર બીજો ભાગ.

(મૂળ, લાખ્ય, ટીકા સહિત.)

અતિમાન્ય આ છેદસૂત્રનો બીજો ભાગ પ્રાચીન લંડારોની અનેક લિખિત પતો સાથે રાખી અથાગ પરિશ્રમ લઈ સાક્ષરવર્ણો મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજ શ્રી પુષ્પવિજયજી મહારાજે સંશોધન કરી તૈયાર કરેલ છે.

પ્રથમ ભાગ કરતાં બાર હોમનો વધારો થતાં ઘણું જ મોટો અંથ થયેલ છે અને તે સુંદર ખુલુ ઊંચા ટકાઉ કાગળ ઉપર, સુંદર શાસ્ત્રી અક્ષરોમાં, શ્રી નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં મોટો ખર્ચ કરી છપાવેલ છે. સુશોલિત મજબૂત કપડાનું બાઇન્ડીંગ કરાવ્યું છે. આવું પ્રાચીન સાહિત્ય સુંદર રીતે પદ્ધતિસરનું પ્રકાશન ફરજિત આ સભા જ કરે છે. જૈન જૈનેતર વિદ્વાનો અને હિંદુની ડેલેજના પ્રોફેસરો, પાદ્ધ્યમાલ્ય અનેક વિદ્વાનો મુક્તાકઢે પ્રશંસા કરે છે. કિંમત રૂ. ૬-૦-૦ લેવામાં આવશે. (પોસ્ટેજ બુદ્ધાં)

શ્રી વીશ સ્થાનક તપ પૂજા (અર્થ સાથે.)

(વિસ્તારપૂર્વક વિવેચન તથા મંડળ સહિત.)

વિસ્તારપૂર્વક વિધિ વિધાન, નોટ, ચૈત્યવંહન, સ્તવનો, મંદળો વગેરે અને સાહી સરલ ગુજરાતી લાખામાં અર્થ સહિત અમોચે પ્રકટ કરેલ છે. વીશ સ્થાનક તપ એ તીર્થીકરનામકર્મ ઉપાર્જન કરાવનાર મહાન તપ છે. તેનું આરાધન કરનાર ખેણ તથા બંધુઓ માટે આ અંથ અતિ મહત્વનો અને ઉપરોગી છે. શ્રી વીશ સ્થાનક તપનું મંડળ છે, તેમ ડેઝ અત્યાર સુધી જાણું પણ નહોંતું, છતાં અમોચે ઘણી જ શોધખોળ કરી, પ્રાચીન ઘણી જ જૂની તાદ્પત્રની પ્રત ઉપરથી મોટો ખર્ચ કરી, હોણો જ્વોાક કરાવી તે મંડળ પણ છપાવી આ બુકમાં ફાખલ કરેલ છે. આ એક અમૂલ્ય (મંડળ) નવીન વસ્તુ જિનાલય, ઉપાશ્રય, જાનલંડાર, લાઈફેરી અને ધરમાં રાખી પ્રાતઃકાળમાં દર્શન કરવા લાયક સુંદર ચીજ છે.

ઊંચા કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી ટાઇપમાં છપાવી સુશોલિત બાઇન્ડીંગથી અલંકૃત કરવામાં આવેલ છે છતાં કિંમત બાર આના માત્ર રાખવામાં આવેલી છે. પોસ્ટેજ બુદ્ધાં.

Reg. No. B. 431.

नवा प्रकट थयेला गुजराती अंथो.

१ श्री सामायिक सूत्र, मूल भागार्थ निशेषार्थ सहित.	३। ०-२-६
२ श्री देवसिराई प्रतिक्रमण " "	३। ०-१०-०
३ श्री पांचप्रतिक्रमण सूत्र " " गुजराती तथा शास्त्री अंते अक्षरावाणी खुक. (श्री लैन एल्लयुक्तेशन ऐर्ड लैन पाठशालाओं भाटे मंगुर करेल). ३। १-४-० ३। १-१२-०.	
४ श्री शत्रुंजय तीर्थना पद्मरमा उद्धार अनेसमरसिंह.	३। ०-२-०
५ श्री शत्रुंजय तीर्थ वर्तमान उद्धार अने कर्मांशाह चरित्र पूजा साथे. ३। ०-४-०	
६ श्री तीर्थंकर चरित्र. (भाषांतर)	३। ०-१-०
७ श्री वीश्व स्थानक पद पूजा (अर्थ, निधि-निधान, वंतो, मांडण वगेरे सहित).	३। ०-१२-०

छेदका प्रकाशनो.

१ श्री वसुदेवहिंडि प्रथम भाग. ३-८-०	६ श्री लैन मेघदूत	२-०-०
२ श्री वसुदेवहिंडि „ हितीय अंश ३-८-०	७ श्री युश्तत्त विनिश्चय	२-०-०
३ श्री बृहदृ कल्पसूत्र (छेदसूत्र) १ भाग ४-०-०	८ ऐन्द्रस्तुति चतुर्विंशतिका	०-४-०
४ श्री बृहदृ कल्पसूत्र (छेदसूत्र) २ भाग ६-०-०	९ योगदर्शन तथा योगनिंशिका	
५ चार कर्मअंथ (श्री देवेन्द्रसूत्रिचित्र शीका) २-०-०	१० चेष्टवंशु महालासं	१-१२-०

छपातां अंथो.

१ धर्माभ्युदय (संघपति चरित्र.)	२ श्री मलयगिरि व्याकरण.
३ श्री वसुदेवहिंडि बीजो भाग.	४ श्री गुणचंद्रसूरिकृत श्री महावीर चरित्र भाषांतर
५ पांचमो ब्रह्मो कर्मग्रन्थ.	६ श्री बृहस्त्वल्प भाग ३-४

नवा दाखल थयेला भानवंता सलासहो.

१. शेठ श्री कान्तिलालभाई धर्मरत्नाल. मुंभाई.	पेट्रन.
२. शा. कान्तिलाल मोहनलाल. मुंभाई.	७०० लाखौ मेघर.
३. वैद्य वाडीलाल भगनलाल. वडोदरा.	वार्षिक मेघर.
४. शाह धीरजलाल टोकरथी. अमदाबाद.	"
५. शेठ लीरायंह परमरथी. मांडल.	"

आनंद प्रिन्टिंग प्रेसमां शेठ देवयंद द्वामज्जमे छायु.—लावनगर.